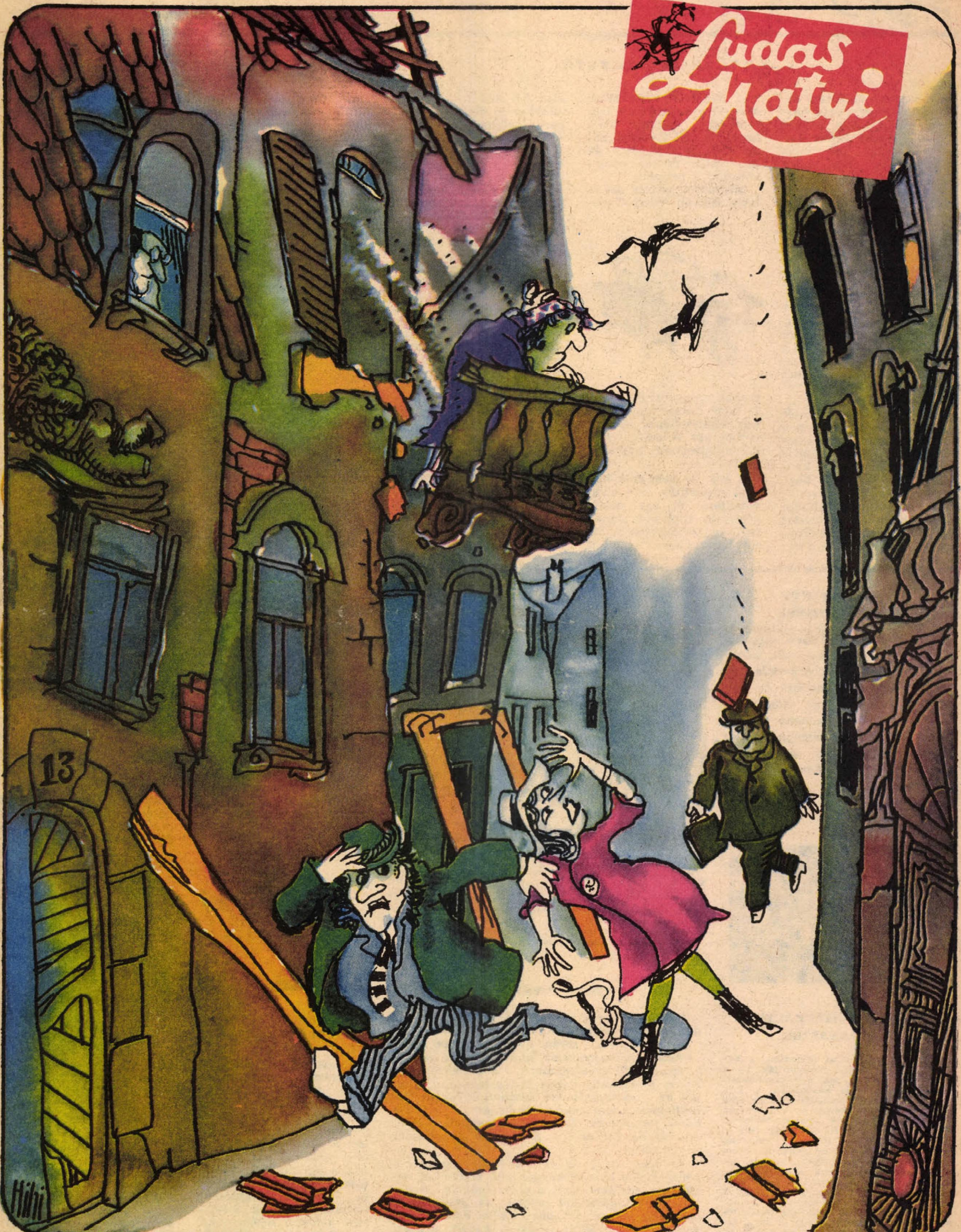
XXVII. évfolyam. 7. szám

Ára: 1,80 Ft

1971. február 18.

Hegedűs István rajza

— Hozza fel a téglát, uram! Műemléképület vagyunk!

KEDVES LUDAS!

A VÉGZÉSEK VÉGZETE

Hatvanban, az Arany János utca 103-as számú házban együtt lakik özvegy Pintér Lajosné, Pintér Lajos és Nagy Pál Jenő. Együttélésük nem éppen harmonikus. Az állandó torzsalkodások megszüntetése érdekében, a Hatvani Járásbíróság még 1960-ban kiadta a végzést: Pintér Lajost ki kell lakoltatni a házból. Nem sokkal később, 1963-ban, újabb bírósági döntés született Nagy Pál Jenőék kilakoltatására is.

Az elmúlt 8, illetve 11 esztendő azonban a Hatvani Városi Tanácsnak nem volt elegendő ahhoz, hogy a két bírósági végzésnek érvényt szerezzen. Mindkét kilakoltatandó azóta is ott lakik az Arany János utcai házban. Özvegy Pintér Lajosné először 1965-ben kérte ez ügyben szerkesztőségünk segítségét. Akkor lapunk azt az ígéretet kapta a városi tanácstól, hogy hat hónapon belül orvosolni fogják a panaszt. Miután a napokban újabb levelet kaptunk özvegy Pintérnétől, ismét felkerestük a városi tanácsot Hatvanban. Most viszont még csak ígéretet sem kaptunk arra, hogy a közeli jövőben rendeződik az ügy. Hat év alatt tehát csupán ennyit változott a helyzet.

Megtudtuk viszont azt is, hogy Hatvan Város Tanácsának igazgatási osztályán 21 kilakoltatási végzés fekszik elintézetlenül. A legutóbbi két évben egyetlen kilakoltatást sem hajtottak végre.

S hogy ez nem csak hatvani specialitás, arra hadd mondjunk el egy másik példát is. Lipkovics József 1957-ben *önkényesen* költözött be Kistarcsán az Aradi utca 8/b számú házba. A tulajdonos, Burger József, pert indított, amelynek eredményeként a Gödöllői Járásbíróság még 1963-ban kiadta a végzést Lipkovicsék kilakoltatására. Ennek is 8 éve immár, ám Lipkovicsék, jogcím nélkül, törvényellenesen, még mindig ott laknak a házban. Kistarcsa Község Tanácsa azóta sem szerzett érvényt a bírósági döntésnek.

Nagyobb összhangot kellene teremteni ezen a téren az igazságügyi és a közigazgatási szervek között. Vagy a bíróságoknak kellene jobban figyelembe venni a reális lehetőségeket az ilyen döntéseknél, vagy pedig a tanácsoknak kellene nagyobb igyekezetet tanúsítani a végrehajtás körül. Ugyanis, ha a bírósági végzéseknek egyre inkább az lesz a végzetük, hogy évekig hevernek a tanácsi íróasztalokban elvégezetlenül, az egyik szervnek a tekintélyét sem emeli. Sőt...

(radványi)

KIMÚLT FÉNYCSŐ

Új bérházaink áldásos járuléka a beépített konyhaszekrény, amely nemcsak tetemes kiadástól kíméli meg a beköltözőket, de ugyanakkor rendkívül praktikus, előnyösen kihasználható, még fénycső is szolgálja rajta a háziasszony kényelmét.

Persze semmi sem örökéletű, így a fénycső sem; időnként újjal kell felcserélni. Ez éveken át nem is jelentett semmi gondot; a KERAVIL-nál, a háztartási boltokban bármikor beszerezhető volt a 15 wattos cső. Egy idő óta viszont bárhol keressük — nincs. Van 20-as, 25-ös és még nagyobb, de mit kezdjünk vele, ha a szekrényen 15-ösnek méreteztek helyet és vezetéket?

Próbaképpen nyomába szegődtem az egyébként néhány forintos hiánycikknek, különféle falvakban, városokban, de hiába jártam be a környéket, hasztalan volt a fáradozás. Végül egyik budapesti szaküzletben tudtomra adták, hogy a 15 wattos fénycsőnek gyártását megszüntették.

Most már értem panaszos felebarátaimat, hogy a legújabb bérházak beépített kanyhaszekrényein miért csak foglalatokat kapnak a beköltözők — fénycsövek nélkül.

A 15 wattos fénycső tehát — talán mert gyártása

nem eléggé gazdaságos? — kimúlt a forgalomból.

Örök világosság fényeskedjék neki.

De mi fényeskedjék helyette a bosszús háziasszonyoknak?!

Barna Tibor

VILLANYFÉNYT A SZŐLŐHEGYRE

Itt, a decsi szőlőhegyen, még nagyon sok család vakoskodik petróleumlámpa fényénél. Számtalanszor kértük már, hogy vezessék be hozzánk is a villanyt, de eddig eredménytelenül. Pedig néhány méterre tőlünk megy el a villanyvezeték, s a közelünkben levő sertéstelepen már neonfény mellett vacsoráznak a malacok...

Cs. S.-né
Decs, Szőlőhegy

CSALÁDI TŰZHELY

Egy fél éve keresek már egy nagyméretű, fa- és szenttüzelésű asztali tűzhelyet. Ungot-berket bejártam érte, mégsem akadtam nyomára. Vajon ki tudna segíteni a gondomon?

Jakab Benjamin
Vecsés, Attila u.

RÁKOSSZENTMIHÁLYI BUSZPANASZOK

Amióta a HÉV-járat megszűnt, s helyette autóbuszokkal bonyolítják le a forgalmat, nagyon sok a rákosszentmihályiak panasza és bosszúsága. A 31 A betétjárat — a szentmihályi Gusztáv utca és Örs vezér tér között — csak reggel háromnegyed öttől fél nyolcig, valamint délután fél háromtól fél ötig közlekedik. A többi napszakban, valamint vasárnap 7—800 métert vagy még annál is többet kell gyalogolni a környékünkön lakóknak ahhoz, hogy buszra ülhessenek. Az első hajnali kocsi emellett olyan tömött, hogy már a szentmihályi megállókban sem férnek fel rá az utasok, nem is beszélve azokról, akik Zuglóban szeretnének felszállni. Kérjük, hogy a BKV tehermentesítse az első hajnali kocsit, és a 31/A járatot egész napon át közlekedtesse!

Kozma István
Bp. XVI., Gusztáv u. 114.

Ezt a korszerű szemétledobót nemrég építtették be a Damjanich utca 42. számú bérházba. De igazán korszerű csak akkor lenne, ha a ledobott szemetet rendszeresen elszállítanák, s nem gyűlne fel halomba az udvaron!

B. Z., Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL

A szalagos iromány fedél árának megváltoztatásával kapcsolatban az alábbiakat közlöm:

Az elmúlt évek során, a papiriparban bekövetkezett rekonstrukciók következtében, a Papíripari Vállalat megszüntette a kilónként 4,70 Ft-ért forgalomba hozott lemez gyártását, amiből az irományfedeleket készítettük, és az importlemezt a fent említett ár helyett 10,50 Ft-ért hozza forgalomba. Ez az oka az árváltozásnak. A különbözetet nem a Könyvkötő Szövetkezet vágja zsebre.

Az tény, hogy az elmúlt évek folyamán a köpperszalag hiányát kénytelenek voltunk az országban fellelhető vagy a gyártó vállalatnál beszerezhető anyagokkal pótolni. Az ebből eredő többletköltségeket azonban minden esetben szövetkezetünk vállalta, és azt a PIÉRT vállalat sem háríthatta át a vásárlókra.

Velenczei Sándor,
a Könyvkötő Ktsz elnöke

BÚCSÚ A TEJVENDÉGLŐTŐL

Az elmúlt héten rádión, tévén és a napisajtón keresztül annyi ijesztő riportot, tudósítást, statisztikát olvastam, illetve hallottam az alkoholizmus mérhetetlen elburjánzásáról, hogy az ötödik cikk után szinte magam is illuminált állapotba kerültem. Így megtudtam többek között, hogy hazánk az európai ranglistán az alkoholizmus terén már a nyolcadik helyre küzdötte fel magát, ami ha

futballtabelláról lenne szó, nem mondom, szép helyezést jelentene.

A sok alkohol elleni riport olvasása közben, kedvenc délutáni lapomban, felfedeztem egy rendőri tudósítást egy fiatal segédmunkásról, aki társával betért a „tejvendéglőbe, ahol öt-öt féldecit ittak..." — írta a lap rendőri tudósítója, majd beszámolt arról, hogy az első öt féldeciket követték a többiek és végül egy téren a segédmunkás leütött egy lányt, elrabolta retiküljét és az ügy a rendőrségen végződött.

Megvallom őszintén, először azt hittem, a rendőri riporter cikkében elírás történt. Boldogult ifjúkoromban magam is gyakran felkerestem a tejivókat, az is előfordult, hogy egyszerre lehajtottam öt féldecivel a friss tejből, de berúgni egyszer sem sikerült ettől. Mégis furdalt a kíváncsiság, hogy vajon milyen tejet mérnek a mai Marx téri tejvendéglőben, hogy attól egy egyébként békés segédmunkás úgy megvadul, hogy western filmhősnek képzeli magát.

Ezért elbandukoltam a Tejvendéglőbe, ahol már a bejárattal szemben olyan rumszag fogadott, mint P. Howard egyik kocsmai jelenetében. A falon nagy felirat: „Féldeci rum 9,50 Ft." Hát ilyen tejfröccstől rúgott be a délutáni lapban aposztrofált segédmunkás.

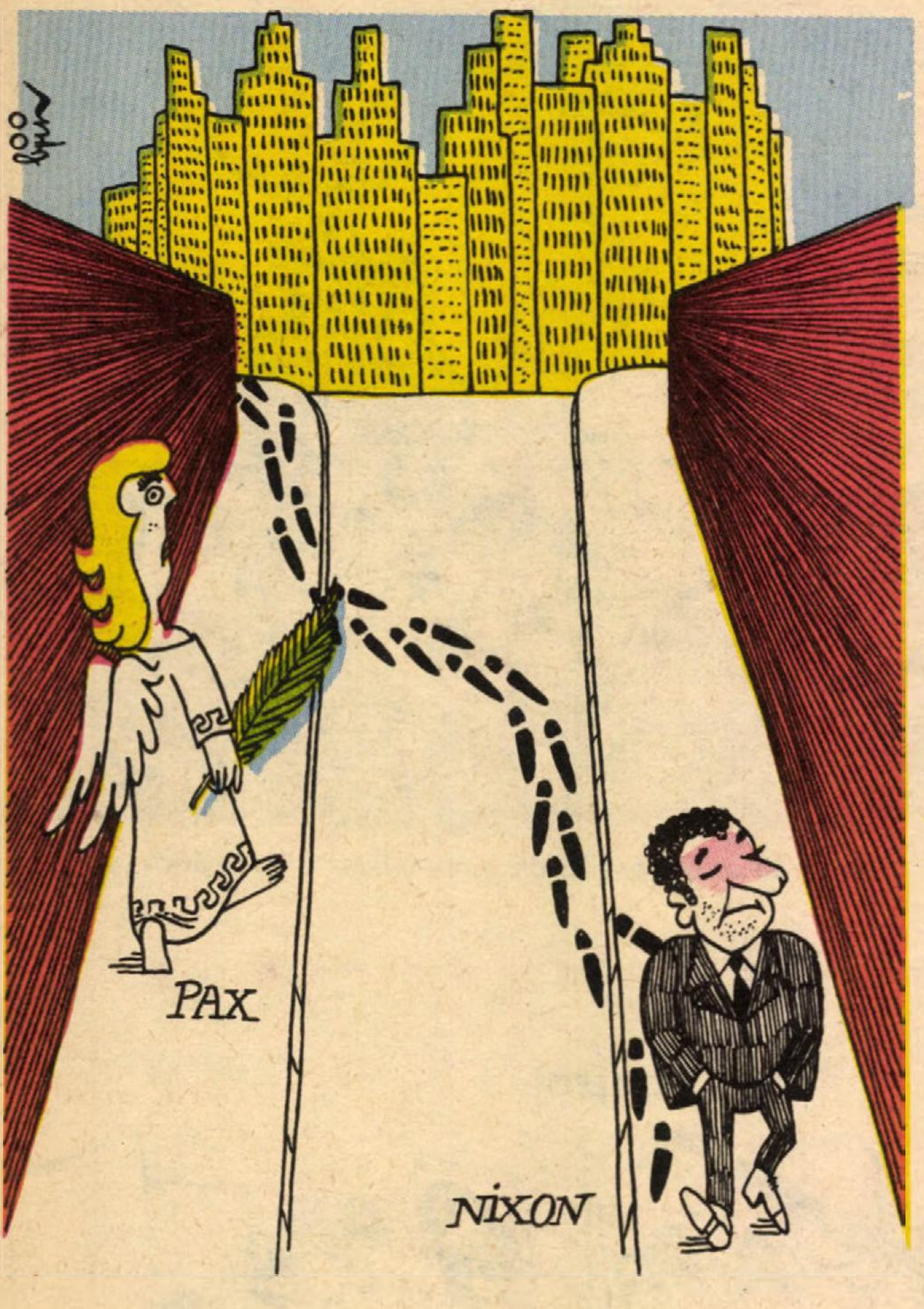
Amikor kiléptem a Tejvendéglőből, felnéztem a neon feliratra. A tej szó eltűnt, és maradt pusztán a vendéglő felirat. A cégtáblákról is lekerült a Tejvendéglő elnevezés, helyette szerényen Expressz büfé felirat díszeleg. Az expressz jelző bizonyára azt jelenti, hogy néhány fél deci rumtól „expressz" be lehet rúgni.

Egy biztos: egy fél liter rum nagyobb bevételt jelent a vendéglátó vállalatnak, mint egy fél liter tej.

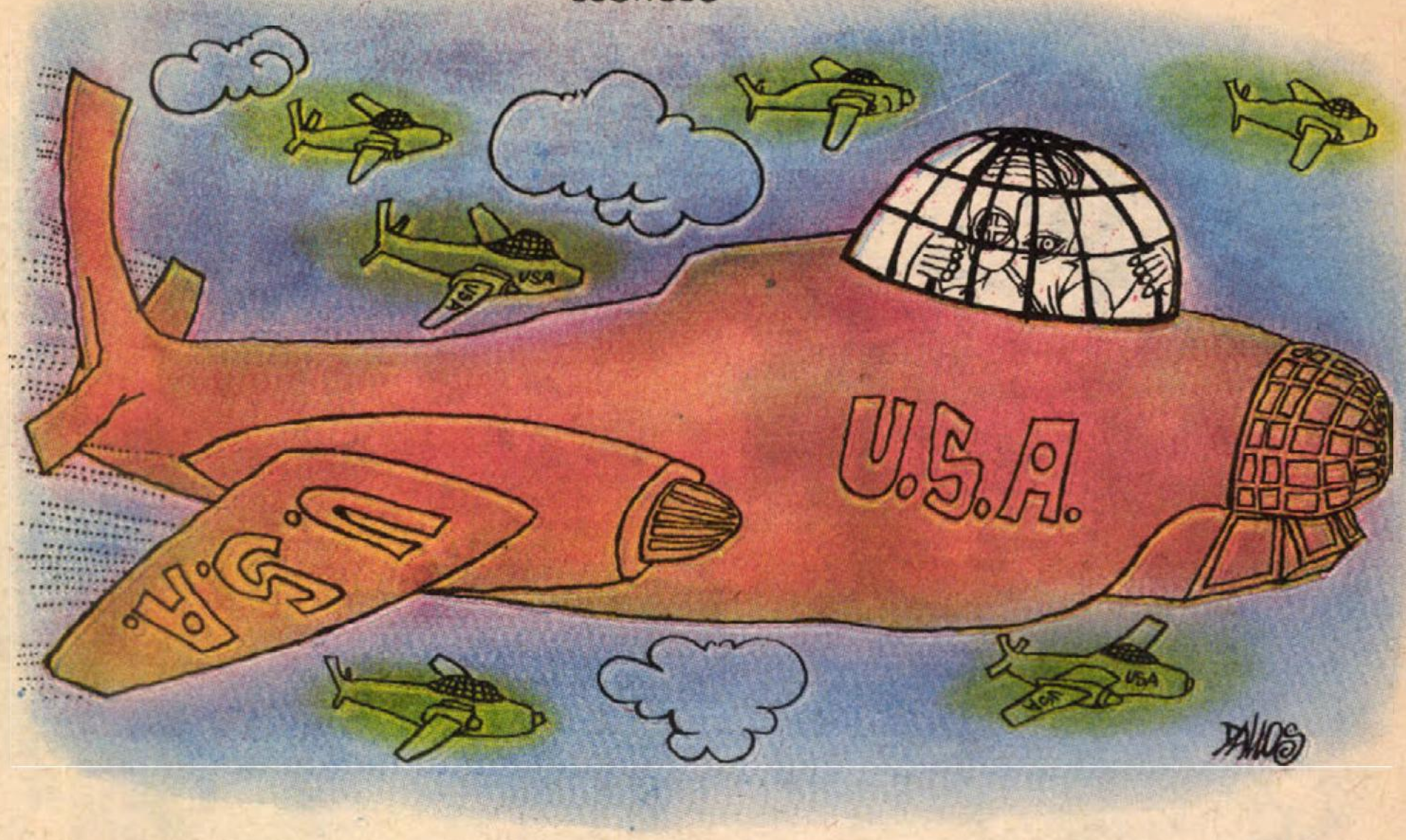
De akkor, könyörgök, nem kár-e a sok alkoholellenes riportért, hogy a plakátokról ne is beszéljek?

Zsadányi Oszkár

KELLEMETLEN ISMERŐS

SEGÍTSÉG

– Nem akarok Indokínába menni...

ÁLLATI MEGOLDÁS

– Mióta Judyt alkalmaztuk, minden anyag határidőre beérkezik...

A BUNHULLAM NEM ÚJ HULLAM

Washingtoni jelentes szerint az amerikai bunözésben semmifele hanyatlás nem észlelhető, s a közvelemény minden csodalkozas nélkül veszi tudomasul, hogy újabb 10 százalekkal emelkedett az amerikai buncselekmenyek szama. A rablasok szama 15 százalékkal növekedett, a gyilkosságoké azonban csak 9 százalekkal. Ugy, hogy aki sötétedes utan kimegy az utcára, nem is kis esélye van az életben maradasra, s ha különben egészséges életet el, megérheti az átlageletkort.

ÉLETÚT

a BEGY

Sokan kérdezték már tőlem: milyen hatása van a cikkeimnek? Konkrét ügyekben hogyan reagálnak az illetékesek?

Nos, ez attól függ: akiről írok, hol tartózkodik. A főnöke begyében vagy a begyén kívül. Ez nagyon fontos. Mármint a főnök begye. Az újságíró munkája és a főnök begye szorosan összefügg egymással.

Mindjárt mondok egy példát. Egy alkalommal szóvá tettem, hogy a Bámexbumfért Ló utcai szaküzletében milyen kedvetlenül szolgált ki egy eladó.

Néhány órával a cikk megjelenése után táviratot kaptam, amelyben az állt, hogy a szóban forgó eladót vésztörvényszék elé állítják, és másnap hajnalban kerékbe törik, négyfelé vágják, majd teste a kutyáknak vettetik oda.

Azonnal telefonáltam a Ló utcai bolt vezetőjének, és arra kértem: legyen könyörületes, legyen irgalmas szívű, az eladó büntetése nem áll arányban vétkével.

A bolt vezetője azt felelte: már nem tehet semmit. Az eladó ügyével a koppenhágai nemzetközi nagybíróság kebelén belül működő szent inkvizíció rögtönítélő kereskedelmi albizottsága foglalkozik. Az eladó vétke ugyanis olyan súlyos, hogy csak ez a szerv illetékes az ügyében.

Mondanom sem kell, nagyon megijedtem, és védelmembe vettem az eladót, de hiába. A főnök szívét nem tudtam meglágyítani. Illetve a begyét.

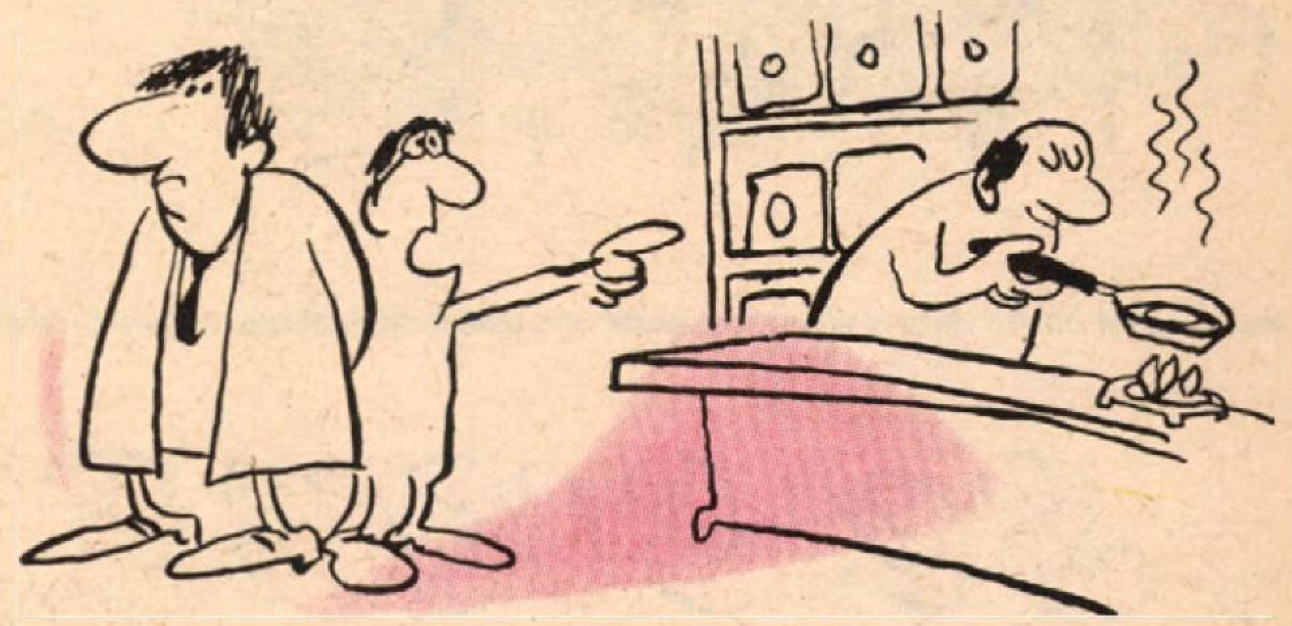
— Nem tehetek semmit — mondta elutasító hangon. — Az ügyet folyamatba tettük. Már a pápa is telefonált, de neki is azt mondtuk: nem tehetünk semmit, az eladónak lakolnia kell.

Akkor már tisztában voltam azzal, hogy ez az eladó a főnöke begyében van, tehát menthetetlen, mert aki benne van a begyben, azon már az isten sem tud segíteni. Hiába szaladgáltam fűhöz-fához: tehetetlen voltam. Csak annyit tudtam elérni, hogy az eladó ügyét a koppenhágai nemzetközi nagybíróság átadta a honi vészfőtörvényszéknek, amely közölte velem: három napon belül összeül a pallosjoggal felruházott kartársi kollégium, és ha minden jól megy, a bűnös megússza néhány év gályarabsággal, ami azt jelenti, hogy egy dunai gályán lesz eladó, ahol óriási a forgalom, de kicsi a fizetés.

Ezekben a napokban félőrültként rohangáltam az utcákon. „Mindennek én vagyok az oka!" — mondogattam magamban, és mindent elkövettem, hogy megmentsem az eladót, aki nyakig benne volt a... Aki nyakig benne volt a főnöke begyében.

És nem éltem hiába. Az eladó büntetését száműzetésre változtatták. Élete hátralevő napjait a Kuku-ju-szigetcsoporthoz tartozó Uam-Uam-szigeten kell majd eltöltenie, mely tulajdonképpen korallzátony, és mint a földrajzi lexikonban olvastam: nem terem meg rajta más, csak a leveses bogyójú franyóka. Később ezt az ítéletet is megváltoztatták, az eladó ugyanis nem kapott útlevelet, és a főnökének meg kellett elégednie egy sima kirúgással.

Ezek után hetekig nem írtam konkrét cikket. Egy napon azonban annyira feldühítettek, hogy kénytelen voltam tollat ragadni és szavakba önteni felháborodásomat. Az történt ugyanis, hogy ugyanabban a boltban, a Bámexbumfért Ló utcai szaküzletében, egy eladó rántottát sütött magának, és a tojásokat —

mind a hat darabot — a fejemen törte fel.

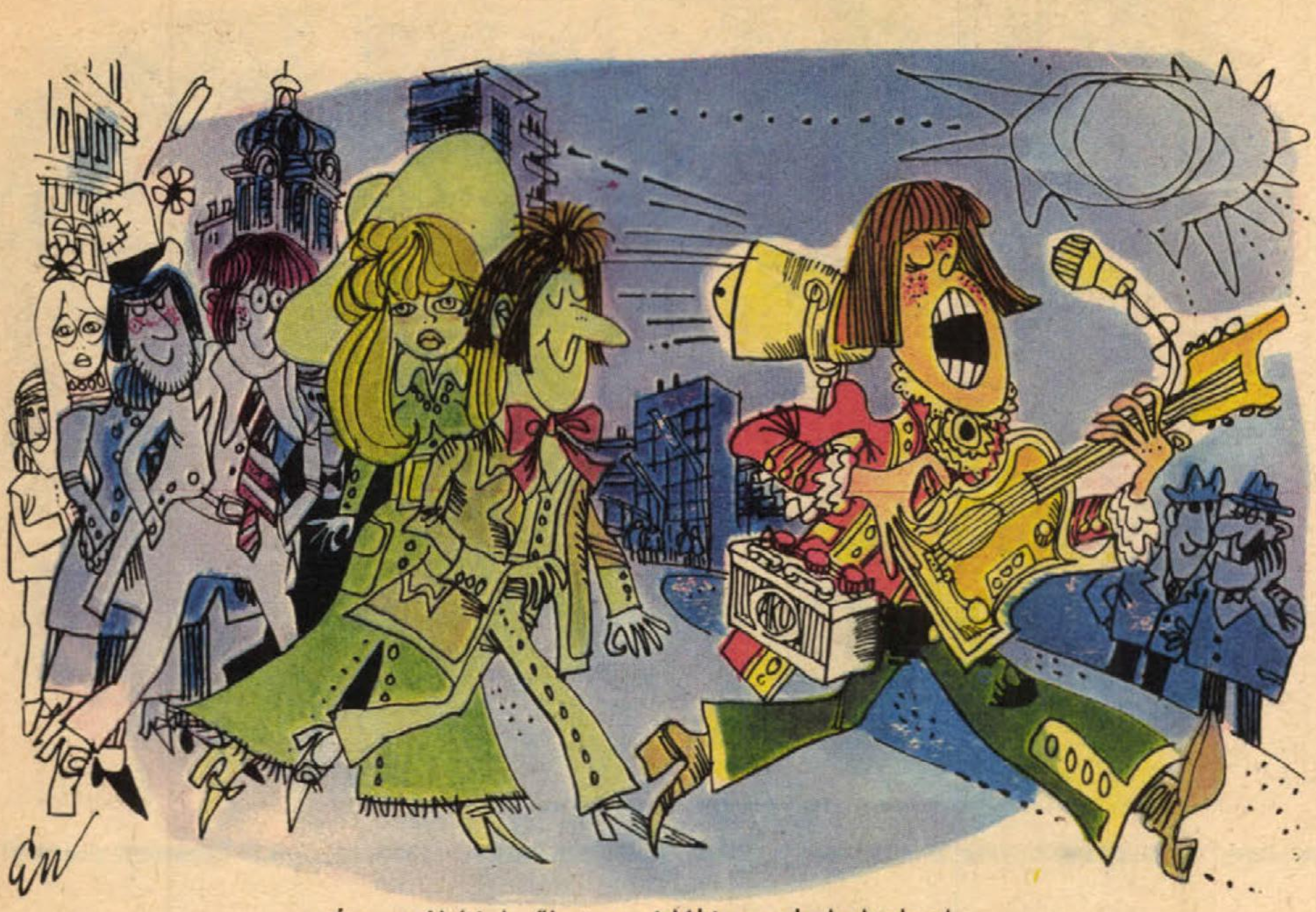
A cikkre hónapokig nem válaszoltak, majd egy udvarias hangú levélben arról értesítettek, hogy az ügyemben vizsgálatot folytattak, és a szóban forgó eladó tanúkkal bizonyította, hogy nem szereti a rántottát, azonkívül én nem is jártam az üzletben.

A levélből világos lett előttem: ez az eladó nincs a főnöke begyében, tehát nem tehetek ellene semmit. Tulajdonképpen örülnöm kellett, hogy nem tizenkét tojásból csinált rántottát.

Hja, az életnek vannak apró örömei...

Mikes György

MUNKAERŐSZERVEZÉS

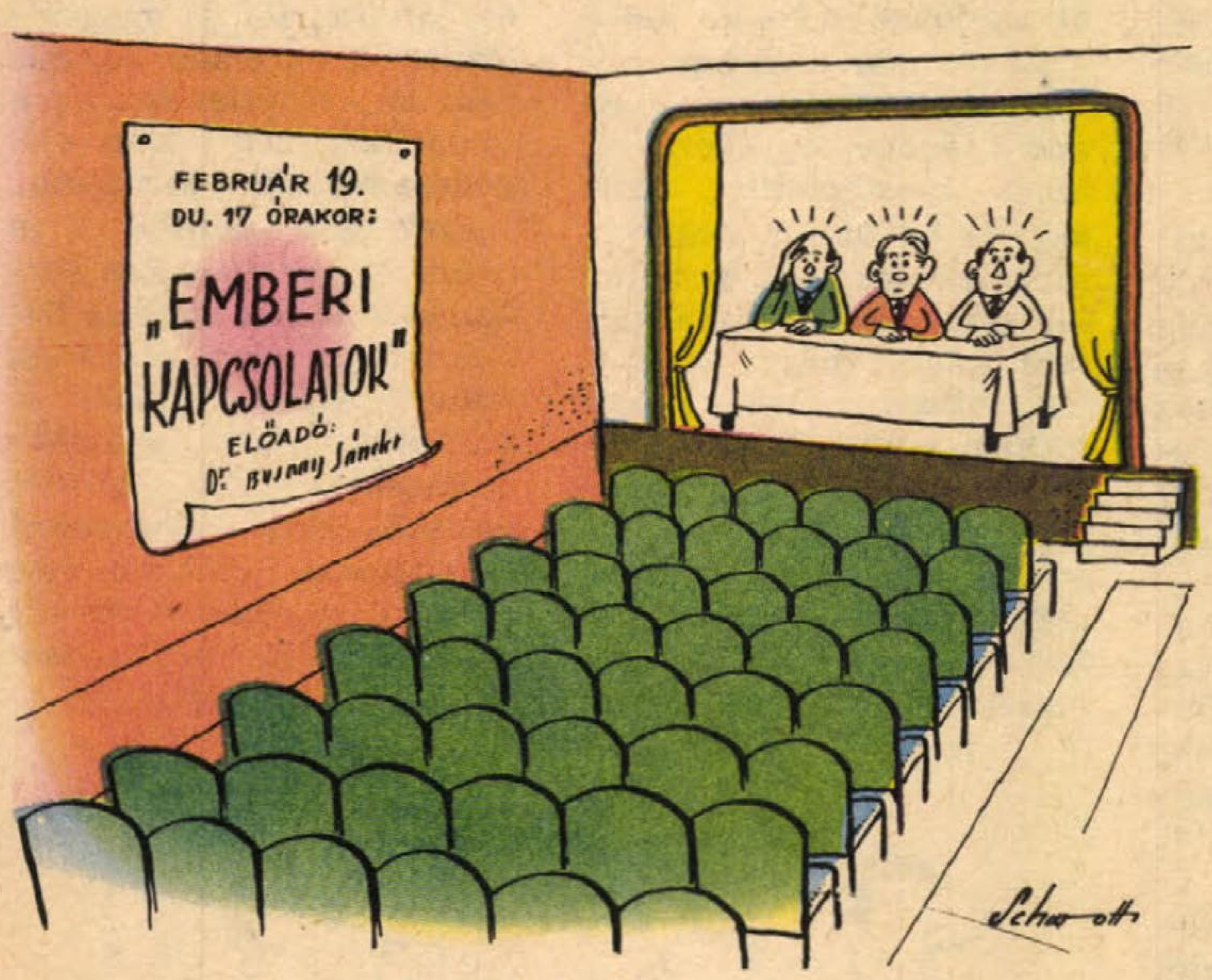
– Így csábítjuk őket a vidéki munkahelyekre! ...

HENTESÜZLETBEN

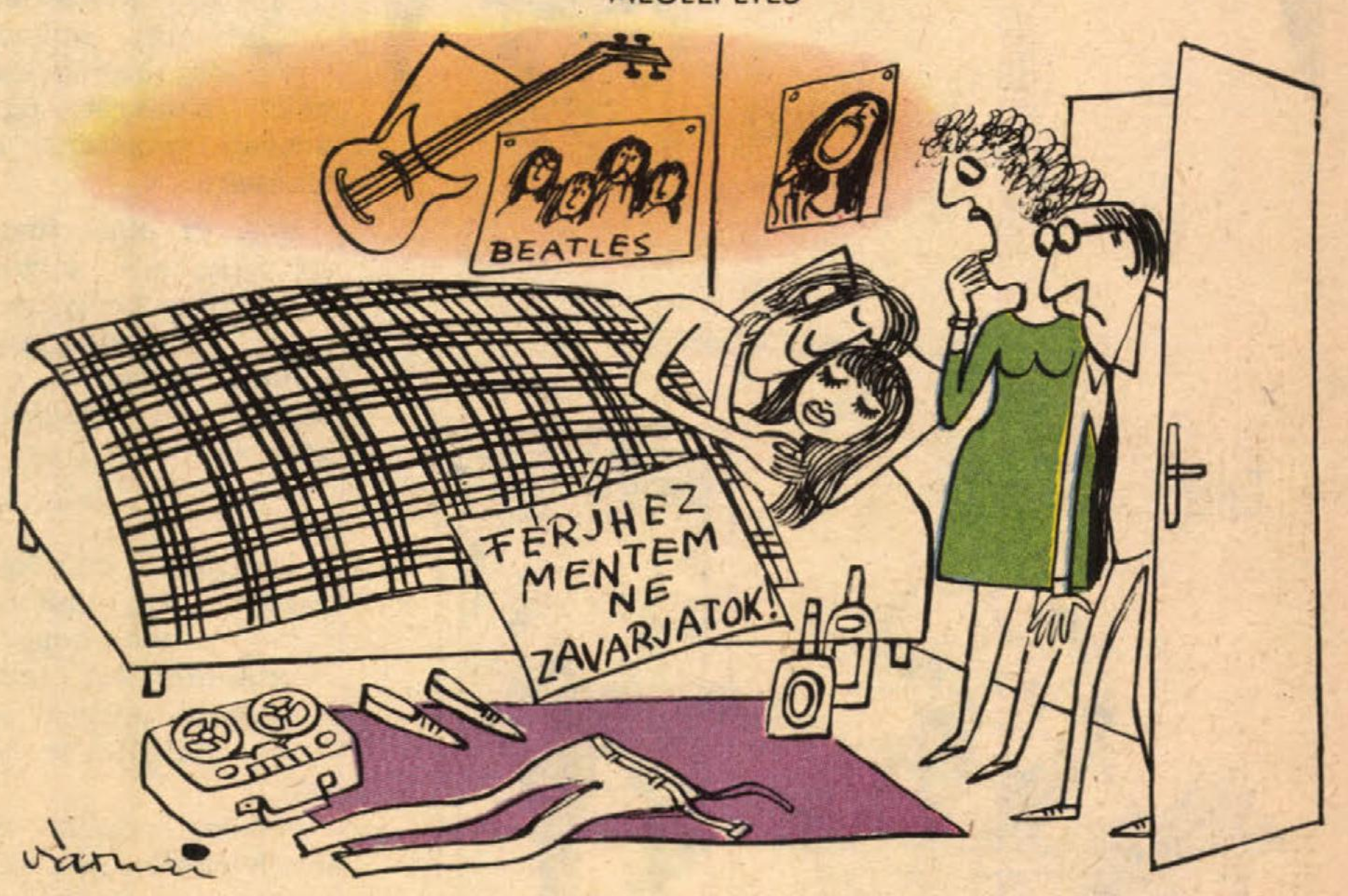

– Kérek 10 deka sonkát, de szépet, mert orchideának lesz ...

AKTUÁLIS ELŐADÁS

MEGLEPETÉS

SUSKUS

(LACIKA MONOLÓGJA)

Az úgy volt, hogy anyu nagyon sokat szenvedett a migréntől, és apu, amikor hazajött a hivatalból, alig győzte mindig vigasztalni. Én tudom, hogy még kisgyerek vagyok, és nem szólhatok bele a szülő dolgába, de anyunak mindig estefelé éppen akkor kezdődik a migrénje, amikor meghallja, hogy apu az előszobaajtóba beleteszi a kulcsot. Addig anyu nyugodtan olvas, vagy telefonon beszélget valamelyik barátnőjével sokszor félórákig is. Ilyenkor anyu mindig jókat kacarász, és máskor is jókedvű, takarítás közben még énekel is, amit én mindig hallok, amikor délelőtt otthon tanulom a leckét, mert délutános vagyok a suliban.

Amikor én ezt megbeszéltem apuval, jót nevetett és azt mondta, hogy ha anyu dolgozni járna, akkor sohase volna migrénje. Mert a migrénhez idő kell, és azelőtt anyu erre nem ért rá, mert hivatalba járt, most meg otthon van neki elég ideje.

Ekkor lépett be anyu a szobába, és nagyon mérgesen azt mondta, minden szót hallott, és apu szégyellheti magát, hogy kibeszéli egy tizenkét éves kölyöknek (ez én vagyok) az anyját. Különben is, mondta anyu, ha ő elmegy dolgozni, legalább apu majd megtudja, hogy milyen egy háztartás háziasszony nélkül. Először is háromszor egy héten bejárónőt kellene felvennünk, mert ő nem hajlandó két műszakot végig gürizni. És hát az is fontos, hogy ha dolgozni megy, mennyi lesz a fizetése?

Amikor apu erre azt felelte, hogy legfeljebb ezerötszáz forint, akkor anyu azt mondta, hogy „Meg vagy te, édes fiam, bolondulva!", és mindjárt papírt

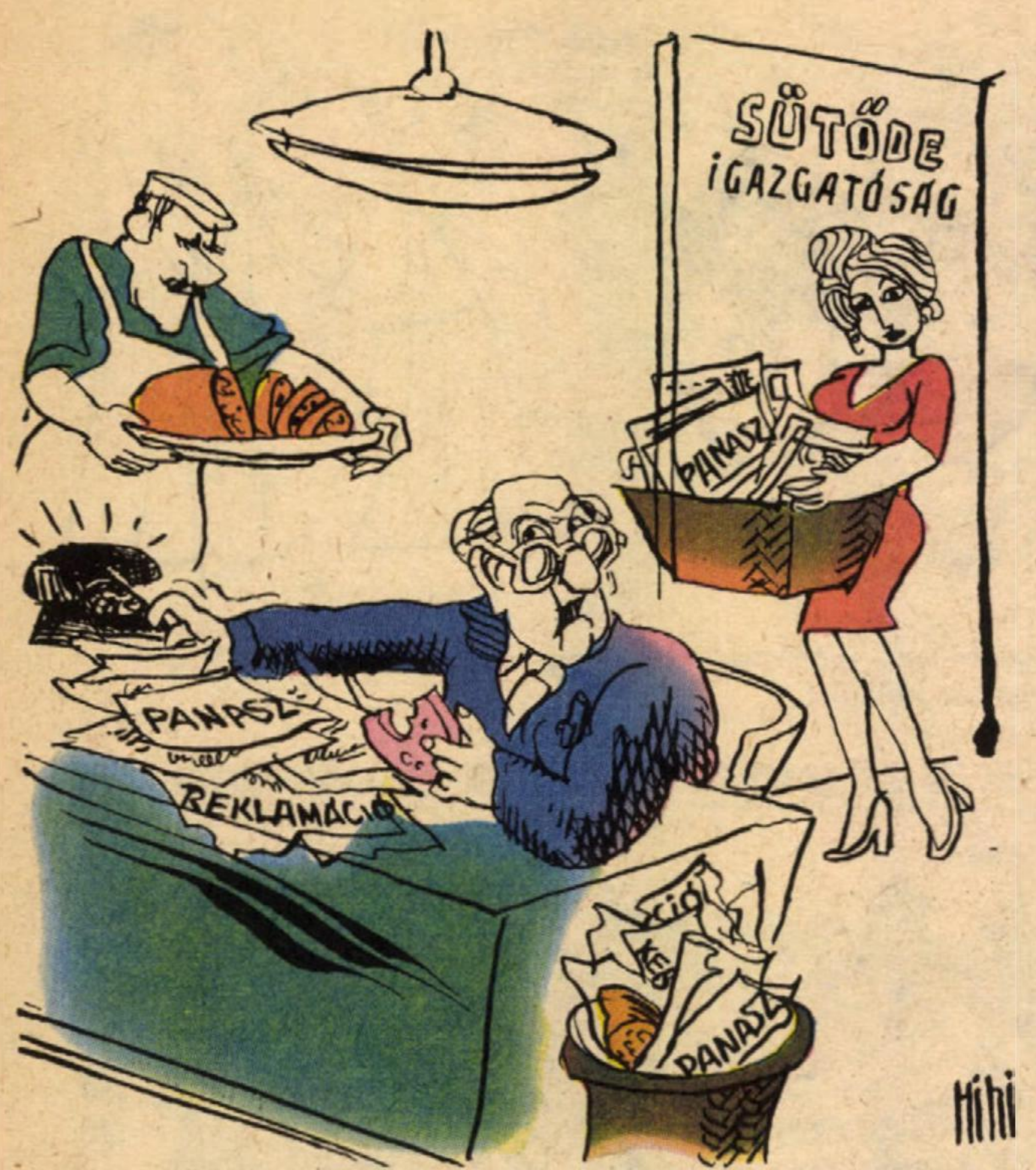

és ceruzát vett elő, aztán kiszámította, mennyibe kerül a bejárónő. Tizenkét forintos órabér, az egy napra száz forint, számolta anyu, egy hétre háromszáz forint, ami négyhetes hónapban ezerkétszáz forint, öthetes hónapban pedig ezerötszáz. Ő nem kötözni való bolond, mérgelődött anyu, hogy még rá is fizessen, amiért dolgozni megy. Inkább otthon marad, és legyen neki migrénje továbbra is. Apu erre azt mondta, hogy ezen ne izgassa magát anyu, mert ő küld a vállalatától bejárónőt, aki ott minden másnap hat forint órabérért takarít, és háromszor egy héten szívesen eljön hozzánk is. És akkor anyu nem mondhatja, hogy ingyen lett belőle munkaerő.

Anyu nemsokára belépett adminisztrátornak a KIKÖV-höz, azaz a Kikövező Vállalathoz, ahova Vili bácsi beajánlotta, mert neki mindenütt van kapcsolata. Erzsi néni pedig belépett hozzánk a vállalattól bejárónőnek. Háromszor egy héten jön, de az úgy van, hogy anyu nem Erzsi néninek fizeti a hatforintos órabért, hanem apunak, és apu fizeti be, de erről senkinek sem szabad tudnia. Ez olyanféle vállalati suskus, mondta apu anyunak, amilyenről már anyu is hallott, de apu sohasem csinálta. „Végre megjött az eszed!" örült anyu, apu pedig Erzsi nénivel is megbeszélte a dolgot, havi száz forintot külön is ígért neki, hogy ne szóljon erről a suskusról anyunak. Apu ugyanis tizenkét forintos órabért fizet be postán, havonta előre, és egyszerre, a takarító vállalatnak, ahonnan Erzsi nénit nagy nehezen szerezte. De hiába, mert anyunak mégsem múlt el a migrénje ...

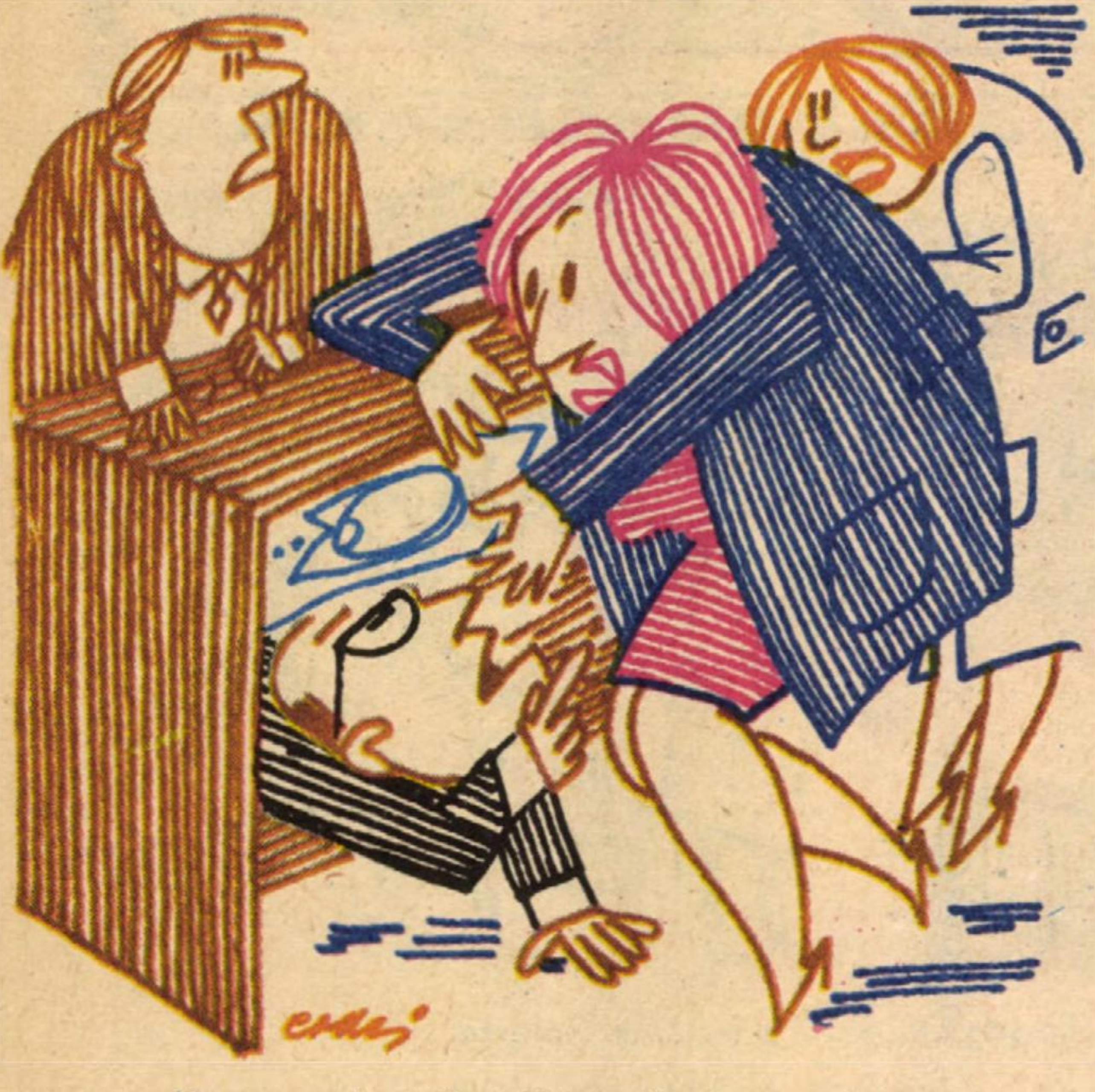
Földes György

SOK A REKLAMÁCIÓ

– Hogy ezt meg kellett érnem! Öreg fejjel kenyérgondjaim vannak...

ÁRU A PULT ALATT

– Ugye meglepődött? Népi ellenőr vagyok!

FALUSI GOND

– Nagyon rosszul eshet neki, hogy alsóbbrendű útnak nevezik szegényt...

CSŐDBE MENTEK A „BITLISZEK"?

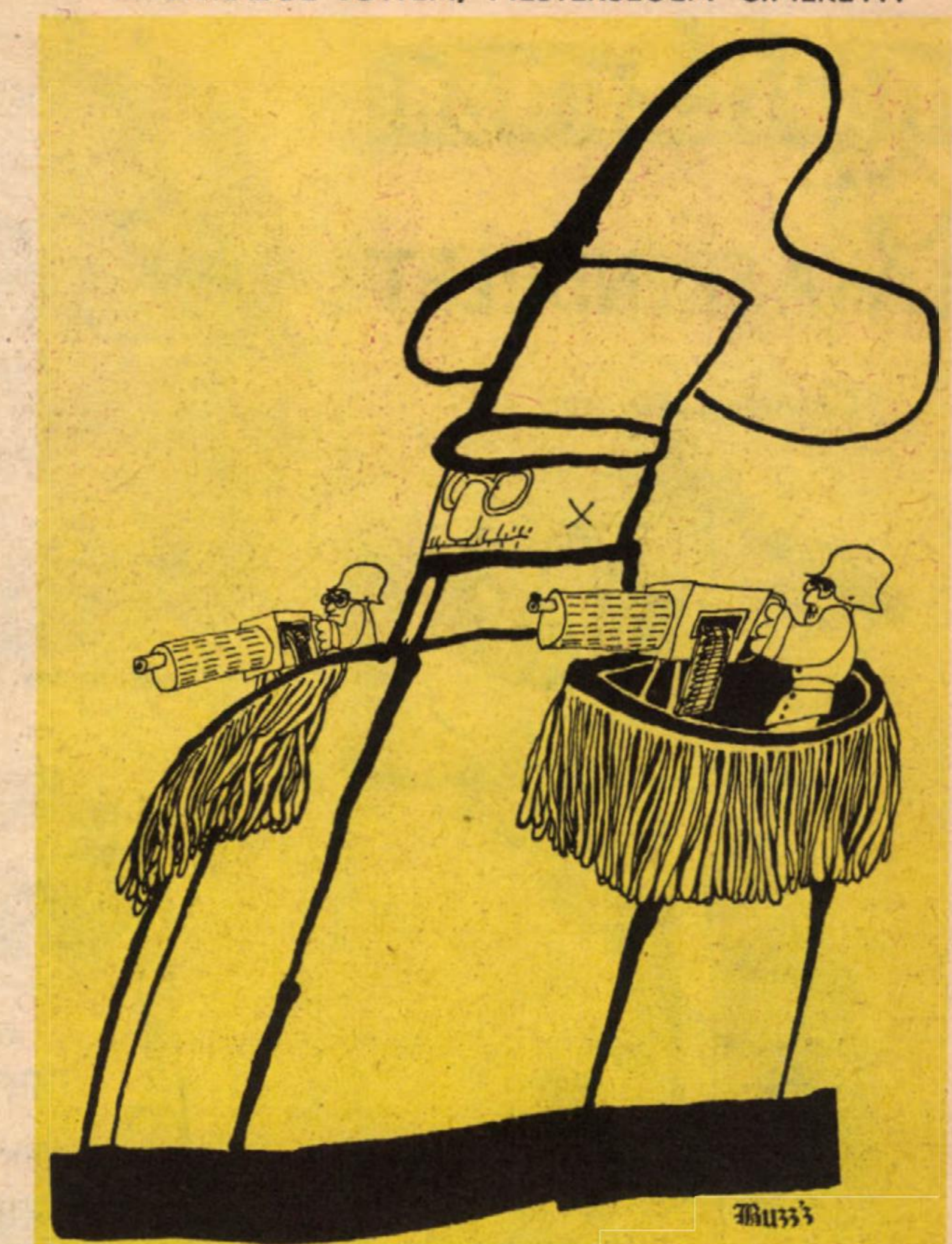
Szinte az egész világsajtó – talán a másféle hírekkel elfoglalt Uganda kivételével – beszámolókat közöl arról, hogy a Beatles együttest (népszerű hazai kiejtésben: a Bitliszek) anyagi helyzete kétségbeejtő, s a négy gombafejű esetleg még az adóját sem tudja kifizetni.

A négy énekes már régóta nem szerepel együtt, de nem lehetetlenség, hogy hamarosan feltűnnek London utcasarkain, hogy valahogyan összeénekeljék az adóhátralékhoz és a mindennapi betevő falathoz szükséges shillingeket.

A négy egykori liverpooli utcagyerek legalább egy élettapaszalattal lett gazdagabb: csak milliomosok tudnak tönkremenni.

AMERIKÁBÓL JÖTTEM, MESTERSÉGEM CÍMERE...

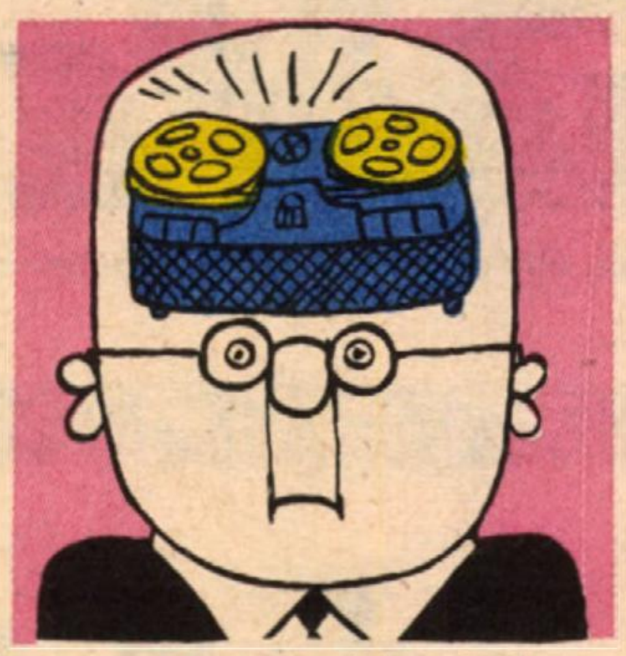
(„Die Zeit" Hamburg)

a MAGNÓTEKERCS

A fejemben egy kis magnó működik. Amikor ébren vagyok, mindent felvesz. Este — elalvás előtt — meghallgatom a napi tekercset: zajok, mondatfoszlányok hangzanak fel újra. Ha találok valami fontosat, azt elraktározom, a többit letörlöm, hogy másnapra ismét üres legyen a szalag. Ezt a műveletet az egyszerűség kedvéért alvásnak nevezem. Ha nem alszom, nincs törlés, másnap nincs a fejemben üres szalag, és ez roppant kellemetlen. Ezért néha a törlést Tardyllal, Sevenállal segítem.

Íme a tegnapi tekercs:

„Kelj fel... *(gyengéd női hang)* Borzalmas, milyen lusta vagy! Tápászkodj fel már... *(ugyanaz a hang, csak erélyesebben)* Éhgyomorra ne dohányozz... Obote nyilatkozott... Várható időjárás ma estig... átvonuló... helyenként... síkosság... meleg légtömegek... mínusz öt... Az ön kávéja... Hogyha fiú lehetnék... *(ez utóbbi zenével kísérve)* Nem tud egy kicsit beljebb menni?... A maga nagynénikéje!... Friss pirított a magom... Jó reggelt... A főnök már kereste... *(ijedt női hang)* Mit gondol, meddig tűrjük ezt? *(recsegő férfihang)* Tízpercenként keresik telefonon... Ez munkahely, nem diszpécser központ... Nem tudok tovább várni, tegnapra ígérted... *(ingerült férfihang)* Nem tud várni? Már utaltuk, de a számfejtés még ül rajta... *(női hang, telefonban)* Várj még egy kicsit, holnap talán elutazik... *(női hang, fülbesúgva)* Azt hallottad, hogy Kovács in flagranti találja a feleségét Kissel? Azt mondja neki: Nem szégyelled magad, te céda? Mire Kovácsné így felel... *(hosszú nevetés, bugybérokoló röhögés)*. Mit szólsz szegény Gézához? Tegnap még itt ült... *(sóhaj)* Falvait leültették! Öt év! Isten nem ver bottal... *(sóhaj)*. Üljön le, elvtársam... Részünkről eddig is a legnagyobb jóindulat... De ezt nem lehet

szó nélkül... Gondolkodjon, végül is mi nem az embert üldözzük, hanem a hibát... *(kenetteljes férfihang)* Nem tud vigyázni, maga marha... *(fék- és fogcsikorgás)*. Neked kellett volna vigyázni... *(suttogó női hang)* Két konyak, két kávé, egy gesztenyepüré, 55 forint, köszönöm... *(Miska pincér hangja)* Veled nem lehet dolgozni, ha állandóan újabb határidőt kérsz... *(ingerült férfihang)* Két konyak, két kávé, negyvenöthúsz, köszönöm... *(Berci pincér hangja)* Ne haragudj, a múlt hónapban is későn adtad meg, most különben sincs... *(szenvtelen férfihang)* Két konyak, két kávé, harminchatnyolcvan, köszönöm... *(Lajos pincér hangja)* Egy dublé óra, kopott, szíj szakadt, százötven... *(undorkodó női hang)* Egy kávé, egy konyak, huszonegyhúsz, sajnos nem tudok visszaadni, köszönöm... *(Zoli pincér hangja)* Hol a csudában volt eddig? A főnök többször kereste... *(ijedt női hang)* A magánügyeit munkaidő után végezze... *(Ordítás)* Házon kívül van... *(telefonhang)* Nem tudom bekapcsolni, vannak nála... *(telefonhang)* Tá-tá-tá-tá... *(foglalt-jelzés)* Bruu-bruu-bruu... *(Kimegy a csengetés, de nem veszik fel)* Szabadságon van... *(telefonhang)* Csakhogy megtalállak! Neked persze eszedbe sem jutna felvenni azt a vacak telefont... *(ismerős női hang)* Kontra... Negyvenszáz... Ez akkor piros ulti, amikor én csárdást járok a római pápával... Nem baj, komám, de legalább a szerelemben szerencséd van ... *(röhögés)* Csakhogy hazataláltál! Az ember egész nap gürcöl, estére friss vacsorát főz, mos, takarít, neveli a kölykeit, ő meg nem tud hazajönni... Ennyi pénzből nem adhatok kaviárt... Akkor otthagyod! Biztos valahol már vacsoráztál... Rendesen tedd le a gönceidet, vagy tarts cselédet, aki elrakja a cuccaidat, elég nekem a kölykök után rámolni... Na... béküljünk ki... Itt van a te cuncimókusod..."

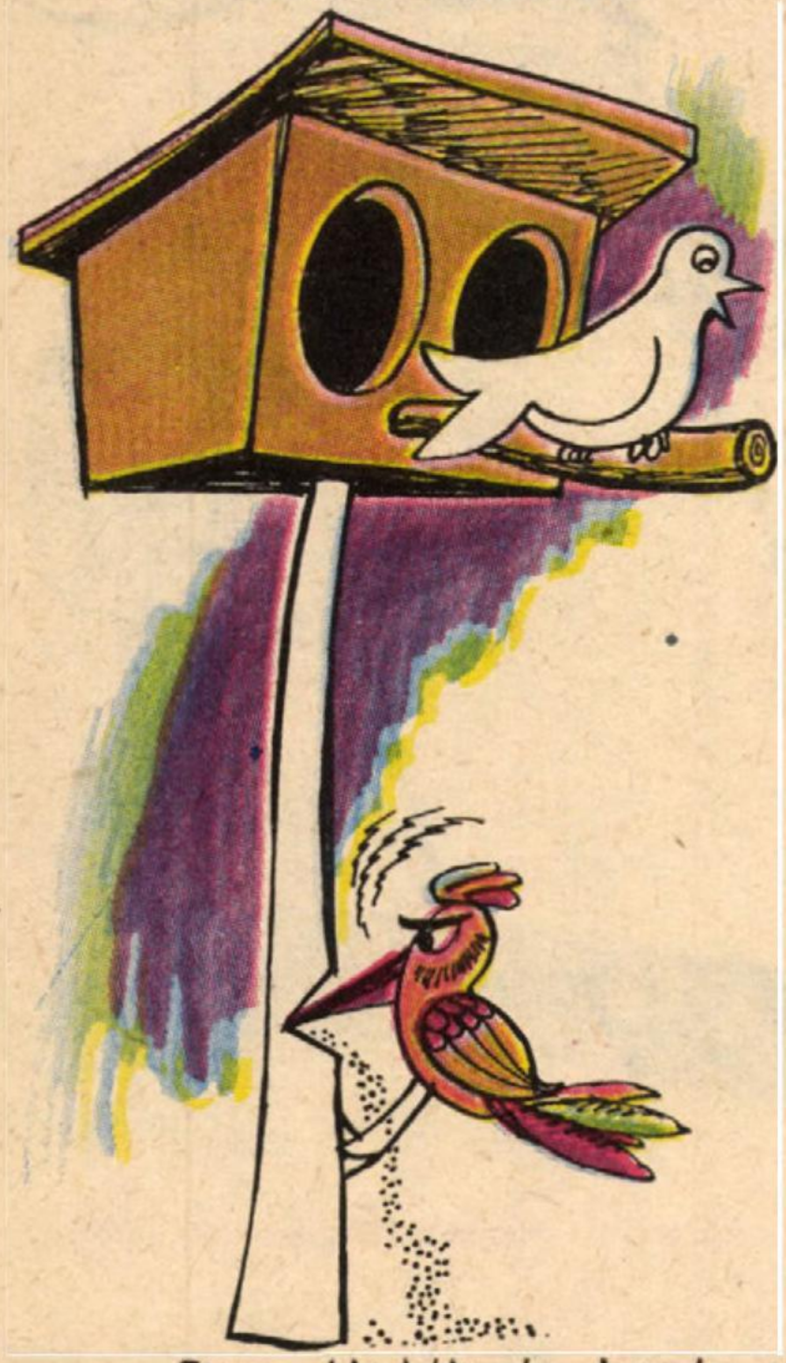
Ennyi van a mai szalagon. Most éjjel két óra, a teljes letörléshez legalább nyolc óra kellene, de hatkor cseng a vekker... Holnap megint nem lesz tiszta a fejem... azaz a szalagom... Csak el ne szakadjon...

Ösz Ferenc

Tót Gyula

napirenden: az új lakásrendelet

GALAMBLELKŰ TÁRSBÉRLŐ

– Ejnye, Harkály úr, hagyja már abba, úgyis felszámolják a társbérleteket!

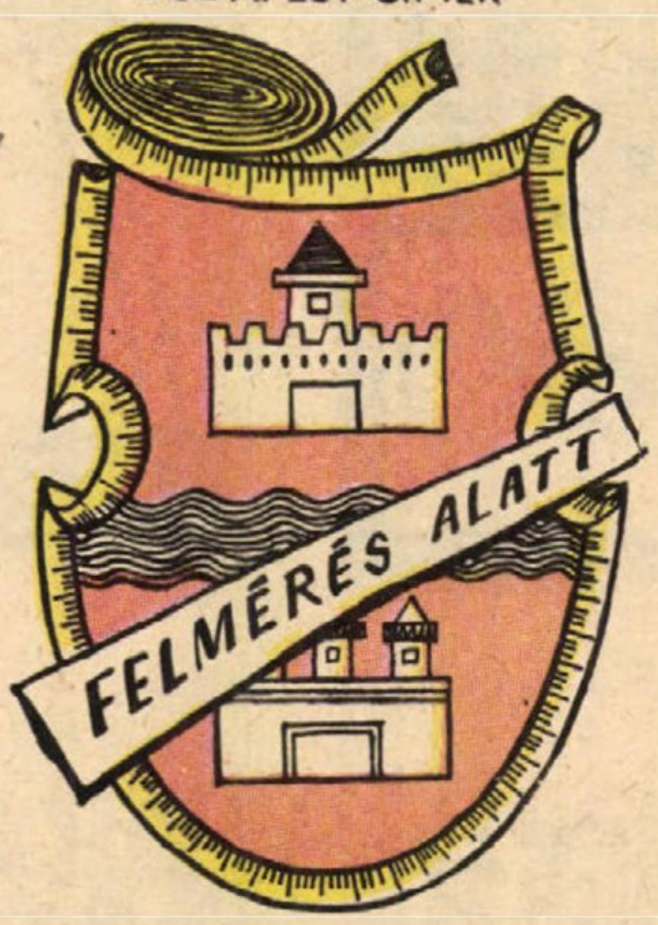
– Vajon ennek hogyan számítják ki a lakbérét?...

SZEMLÉLET

– Milyen mázlista ez a Diogenész, az ő lakása teljesen komfort nélküli!

KORSZERŰ BUDAPEST-CÍMER

IKREK ...

– Hál' istennek, az államtól úgyis két gyerekre kaptunk előleget!..

felvilágosítás

A lakosság kérdez – a miniszter válaszol...

ÉBRESZTŐ

Idegborzolóan hörgött a telefon: egyszer, kétszer, ötször, tízszer. Gorombán, erőszakosan, kegyelmet nem ismerőn. Kend Álmos csukott szemmel kinyúlt a dunyha alól, és a füléhez emelte a húsz deka szárazkolbászt, amely a vacsoráról maradt az éjjeliszekrényen.

— Halló! Ki beszél?

A telefon továbbra is üvöltött. Álmos lecsapta a szárazkolbászt, és vaktában tapogatózva, kinyúlt a telefonkagylóért:

— Tessék.

Kellemes, orgona búgású női hangot hallott a vonal túlsó feléről:

— Itt a telefonébresztő szolgálat. Jó reggelt kívánok!

— Felháborító tapintatlanság! — kiáltotta dühösen Álmos. — Még egészen sötét van odakinn. Hogy lehet valakit reggel hatkor felébreszteni?!

— De hiszen ön reggel hatra kérte az ébresztőt.

— Akkor is belátással lehetne. Későn feküdtem le. Alig aludtam valamit. A legjobb álmából verik fel az embert! — morogta mérgesen és lecsapta a kagylót. Továbbra is csukott szemekkel feküdt az ágyban: még öt percet lustálkodhatok — gondolta jólesően, és élvezte a dunyha finom melegét. Az öt perc úgy elszállt, akár egy sóhaj. Hunyorogva nézett karórájára: hat óra múlt hat perccel. Hétre kell bent lennem. Még egy kis nyújtózkodás. Van időm. Tegnap este alaposan megfürödtem, ma csak kezet és arcot mosok. Ezzel is nyerek legalább hét percet. A borotválkozást nyugodtan elhagyhatom. Ágnes úgyis azt mondta, hogy imádja a szakállas fiúkat. Ez is legalább öt perc nyereség. A fésülködés is elmaradhat. Szerencsére alig van hajam. Az élet kis örömei. A reggeli tejes kávét már a lépcsőházban iszom meg, papírpohárból. Három perc. Ma kettesével veszem a lépcsőket is. Ez is legalább hatvan másodperc. Ma nem utazom a döcögő, vánszorgó autóbusszal, hanem gyalog megyek. Ezzel is megtakarítok vagy tíz percet. Csodálatos, fejedelmi ajándék! Még teljes huszonnyolc percen át durmolhatok — mormolta elégedetten. Boldogan az oldalára fordult, s eközben egy pillanatra a naptárra tekintett: VASÁRNAP — olvasta az ordító piros betűket. Hiszen akkor ma nem is kell bemennem! Tetszés szerint rendelkezem az időmmel. Ha akarok, akár délig is szundikálhatok! Ettől a gondolattól nagyon jó kedve lett. Egészen felvillanyozódott. Frissen, ruganyosan ugrott ki az ágyból és derűsen fütyörészve, öltözködni kezdett...

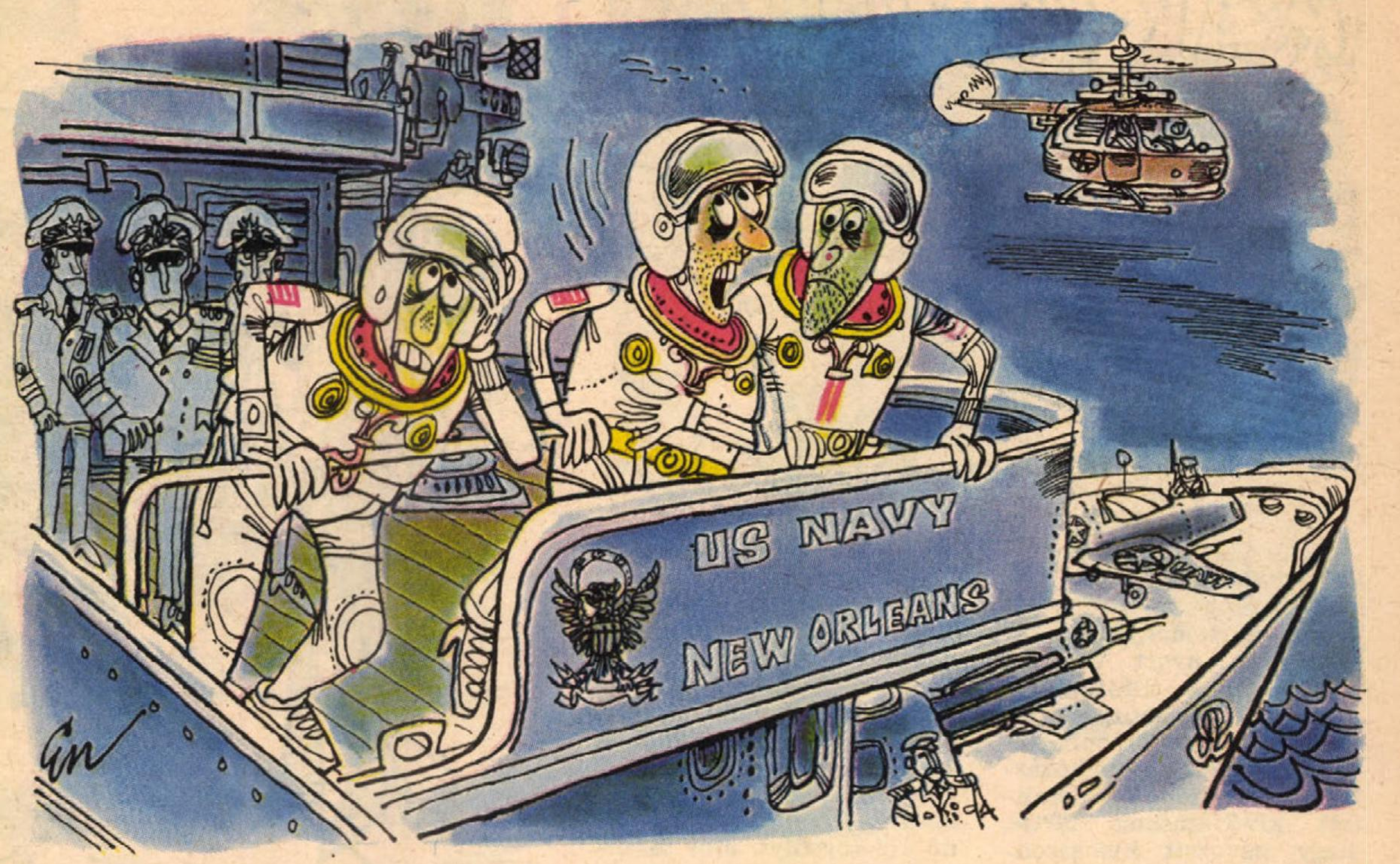
Galambos Szilveszter

FEJLŐDIK A GYEREK

– Drága keresztpapa, közlöm veled, hogy ezt az íróasztalt is kinőttem...

A HOLD-SÉTA UTÁN

– Csak ezt a himbálódzó hajóutat nem bírom...

A NAGY ÖSSZEESKÜVÉS

Mélyenszántó elme lévén feltettem magamban, hogy végére járok: kinek öltöznek a nők? Hogy a probléma antitézise — kinek vetkőznek? — még csak fel sem merült bennem, azt pozitív gondolkodásmódomra és hajlott koromra vezetem vissza. A közvéleménykutatás legfejlettebb módszereivel láttam munkához. Lelki szemeim előtt rögtön felmerültek egy tesztlap körvonalai: kinek öltöznek a nők? A férfiaknak (1)?, önmaguknak (2)?, a többi nőnek (x)?

A kérdést konkrét és közérthető formába öntve egy férfihoz fordultam:

— Mondja, uram, önnek tetszik a maxi?

Elgyötört pillantást vetett rám.

— Nagyon kérem, ne bágyasszon. Lila foltok jelennek meg a hátamon, ha csak a látóhatár peremén átsuhan egy maxi. Megítélésem szerint az ördög hátulja egy virágzó barackfa a maxihoz képest.

Szavaiból azt a következtetést vontam le, hogy a nők nem a férfiak kedvéért viselik a maxit. Most egy maxis hölgynek tettem fel a kérdést. Úgy nézett rám, mint Mrs. Lót egy különösen unintelligens sóoszlopra.

— A maxi és a bánat egypetés ikrek — mondta. — Engem mindig ifjú napjaim majálisaira emlékeztet a maxi, ahol is vidor zsákban futások közepette mulattuk magunkat. Vadul gyűlöltem a zsákban futást, mert sosem fordult elő, hogy a huszonöt méteres távon ötnél kevesebb ízben estem volna orra. A többit a fantáziájára bízom.

Újabb általánosításra jutottam: annak se tetszik, aki hordja, tehát a nők nem saját maguknak öltöznek. Utolsó kérdésemmel ugyanehhez a nőhöz fordultam, mert így sikerült a közvéleménykutatás időráfordítását 33,3%-kal csökkentenem.

— És milyen hatást tesz önre — kérdeztem —, ha máson látja?

— A maxi puszta látványa — mondta némi gondolkodás után — hisztérikus kacagásra ingerel. Mármost szép, kellemes

vagy megnyerő dolgok is késztethetik az embert együttérző, meleg mosolyra, jóleső derűre. De hisztérikus kacajra soha! Érti?!

Akkor már tudtam, hogy galád összeesküvés esete forog fenn. A nagy divatdiktátorok szenvedélyesen utálják a nőket, és csak azt lesik, hogyan ejthetik át őket.

— Ide hallgassatok — mondta Dior, és a szemében mániákus fény gyúlt. — Van egy ötletem. Most bohócot csinálunk belőlük. Az új kabátnak a földig kell érnie. Na?

Schiaparelli, Balmain és Lanvin összenézett. Kigyúltak, mint egy fáklya, érezték, mint ölt aggasztó méreteket az adrenalinkiválasztásuk. Balenciaga szája szögletében már vonaglani kezdett egy izom.

— Formidable — kuncogta. — Merci Christian, bruahahaha...

— Oháháhuuu — robbant ki Lanvin is. — Most jól megadjuk nekik.

— Juhuhuuu — jódlizott Schiaparelli, és a könnyek végigcsorogtak az arcán. — Egy madárijesztő világszépe lesz hozzájuk képest.

— Az egyik manökenen már ki is próbáltam — csapkodta a térdét Dior. — Olyan volt, mint egy veterán váltóőr.

— Elég! Elég! — zokogta Balmain. — Jaj, az oldalam!

— Majd a bokájukra tekeredik — ordította Lanvin. — Akkorát esnek, mint egy matrac. Becsúszó szerelést hajtanak végre önmagukon.

— Csak páros lábbal tudnak felszállni a villamosra — vonított Schiaparelli. — Mint a verebek... juhuhuhuj...

— A veréb nem száll a villamosra — nyöszörgött a jókedv paroxizmusában Balanciaga. — A veréb trolin jár.

— Térdig fröcskölik sárral — bömbölt Lanvin. — Télikabátban ülnek majd a fürdőkádba...

— De úgy sem jön ki... nyihaha... úgy sem jön ki... Levegőt! Levegőt!

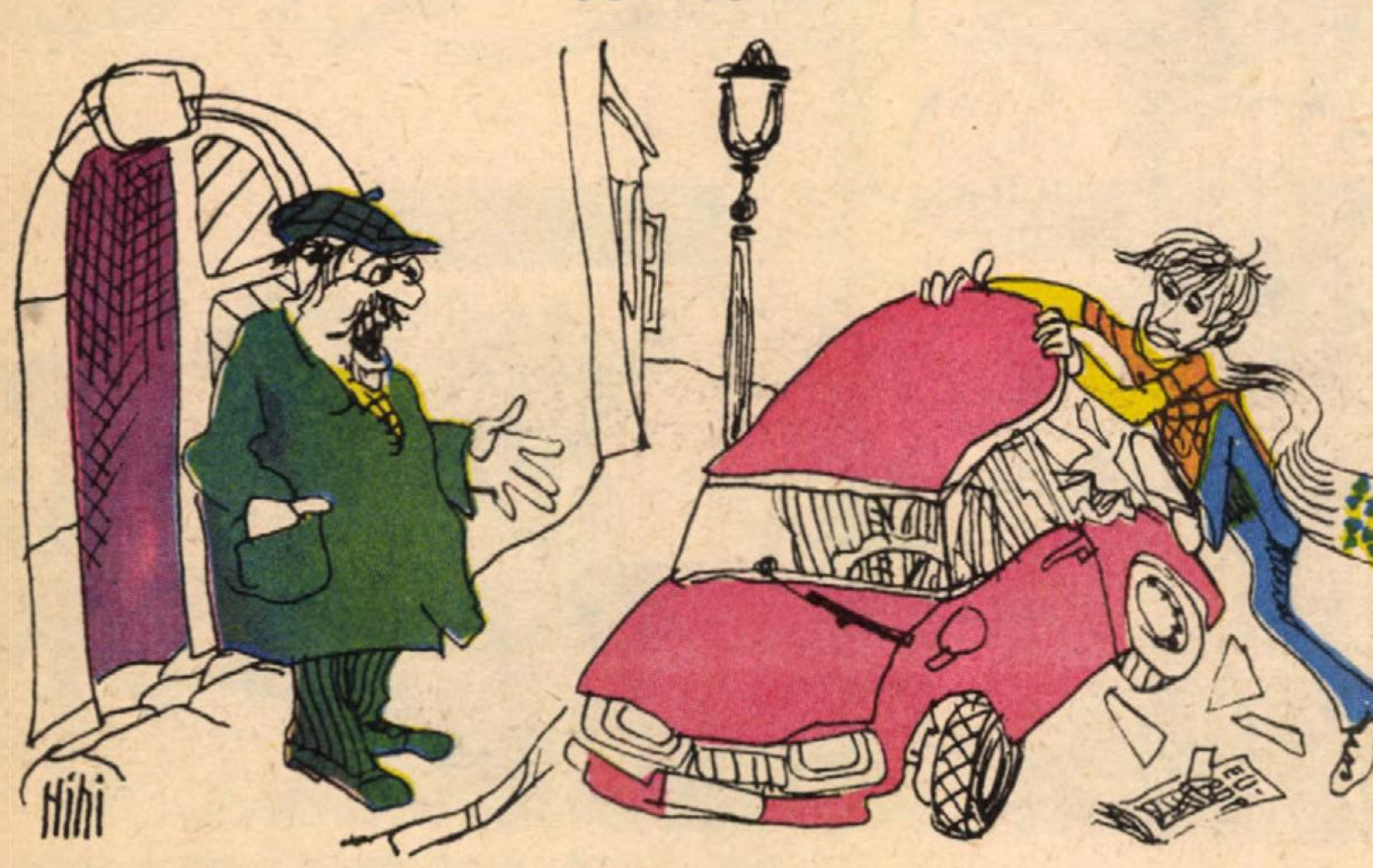
— Na most figyeljetek — mondta egy idő után Dior. — Mert ez még semmi. Ha a maxi lefutott, akkor jön csak az igazi. Akkor aztán megkapják tőlünk a kegyelemdöfést. Tudniillik van még egy ötletem. Ide hallgassatok...

Mohó arccal hajoltak előre, szemük összeszűkült, mint egy keselyűé.

Aggódó szívvel várom a tavaszi divatot...

Peterdi Pál

GONDOS APA

– A leckéddel már elkészültél?

IGÉNYEK

– És remélem, az üzemükben megnyugtató pasztellszínekre vannak festve a gépek...

CSAK KOMOLYAN

Irodalmunk gyöngyszemei korszerűsítésre szorulnak. Erre a következtetésre jut az ember a mai szövegek olvastán, hallatán. Klasszikusaink versei „fontos", „jelentős" témákról szólnak, ezzel azonban nincs összhangban a művek stílusa. Komoly dolgokról van szó, amelyek méltóságteljes szövegezést követelnek, valahogy így:

HIVATALOS LEVÉL

Tárgy: Ügyfél édesanyjának tyúkja

Szóban forgó háztáji gazdaságban tenyésztett baromfiféleség ügyfél édesanyja bérleményének lakóterében nyert elhelyezést, azzal a célkitűzéssel, hogy szabad mozgást élvezzen és megkülönböztetett, kiemelt táplálkozásban részesüljön. Fent említett kívánatosnak tartja, hogy nevezett kishaszonállat tojáshozama oly mértékben növekedjék, hogy az globálisan nagyságrendileg kielégítse a személyi szükségleteket. Hivatkozik továbbá arra, hogy említett háztartásban egy ebféleség is tárol, akivel le kell rendezni a továbbszolgálás kérdését az eddig érvényben volt normák szerint, ami azonban zömében szemlélet kérdése. Jó dolog volna, ha az állatállomány fenti két tagja arra helyezné a hangsúlyt, ami összeköti és nem ami szétválasztja őket.

Tisztelettel:
olvashatatlan aláírás s. k.

FELJEGYZÉS DÍSZMADÁR FELSZÁLLÁSÁRÓL

Megállapítottuk, miszerint 1 (azaz egy) darab pávának a megyei tanács jogelődje székházára történő felszállása befejezést nyert, miáltal jelentős mennyiségű alacsonyabb jövedelmi kategóriába tartozó fiatalkorú állampolgár mentesülése következik be. Ennek eredményeképpen biztató perspektívák képzelhetők el. Amennyiben ezen perspektívák realizálása objektív nehézségek miatt akadályokba ütközik, negatívumokra lehet számítani. Optimista hozzáállást képez az arra való rámutatás, hogy a megyei tanács végrehajtó bizottsága jogutódjának erősen meghibásodott létesítménye rövidesen elemi csapás áldozatává válik, ellenesetben ugyanis a lakosság életének pozitív irányú kibontakoztatását nem lehet megnyugtatóan rendezni.

HÍRÜGYNÖKSÉGI JELENTÉS

ÁLLAMFŐI LÁTOGATÁS

I. H. Edward, Anglia uralkodója a tegnapi nap folyamán látogatást tett a közigazgatásilag nemrég birodalmához csatolt Wales tartományban és elbeszélgetett a nem dolgozókkal. A magas rangú vendég tájékozódott a terület folyóinak, földjeinek termelési színvonaláról, különös tekintettel a népesség csökkenésével összefüggő öntözési tervek teljesítésére. Montgomery várában munkavacsorán látták vendégül az államfőt, valamint a politikai és társadalmi élet több kiváló személyiségét. Az étrendet, a reprezentációs keret terhére, a korszerű konyhatechnika vívmányainak felhasználásával állították össze. A vacsora után kultúrműsor következett, amelyen egymás után léptek színre a messze földön híres walesi előadóművészet haladó hagyományainak ápolói. Az uralkodó kérdéseket intézett a művészekhez, nem hallgatva el azt sem, ami műsorukból nem tetszett. Több előadó a személyi kultusz áldozatául esett. Temetésükről később történik intézkedés. A fejedelmi vendég ezután a menetrend szerinti lovon hazatért lakóhelyére. Orvosai szerint az éjszakát nyugtalanul töltötte, mindazonáltal különtudósítóink előtt hangsúlyozta, hogy a látogatás hasznos és gyümölcsöző volt, az előadóművészek műsora nagy hatást gyakorolt rá, a fülbemászó muzsika még sokáig emlékezetes marad számára.

Novobáczky Sándor

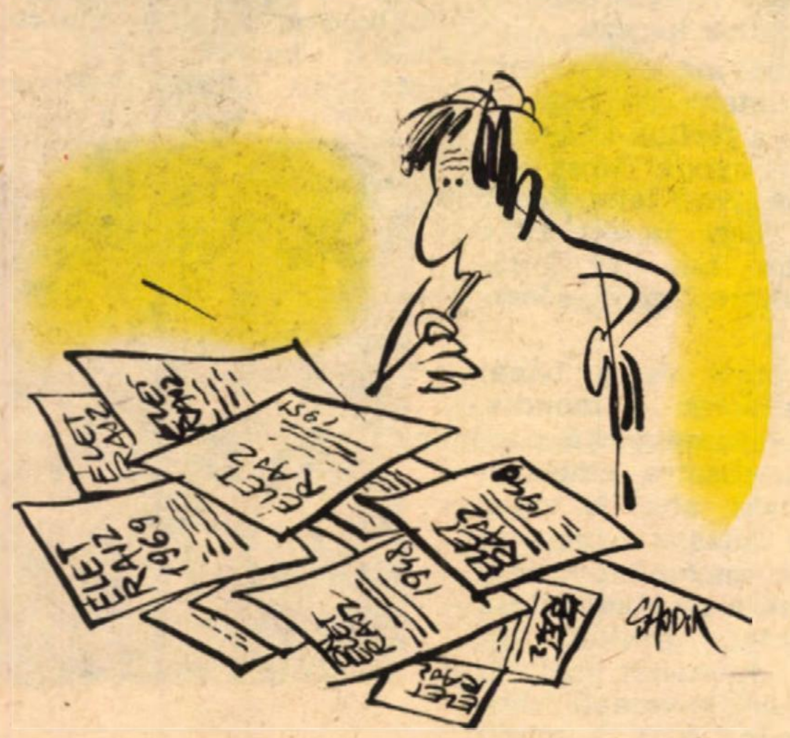
MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: MIT FELEJTETTEK KI AZ ÖNÉLETRAJZUKBÓL?

Erdei Sándor:

– Már gyermekkoromban kivettem a részem az osztályharcból! . . .

Sajdik Ferenc:

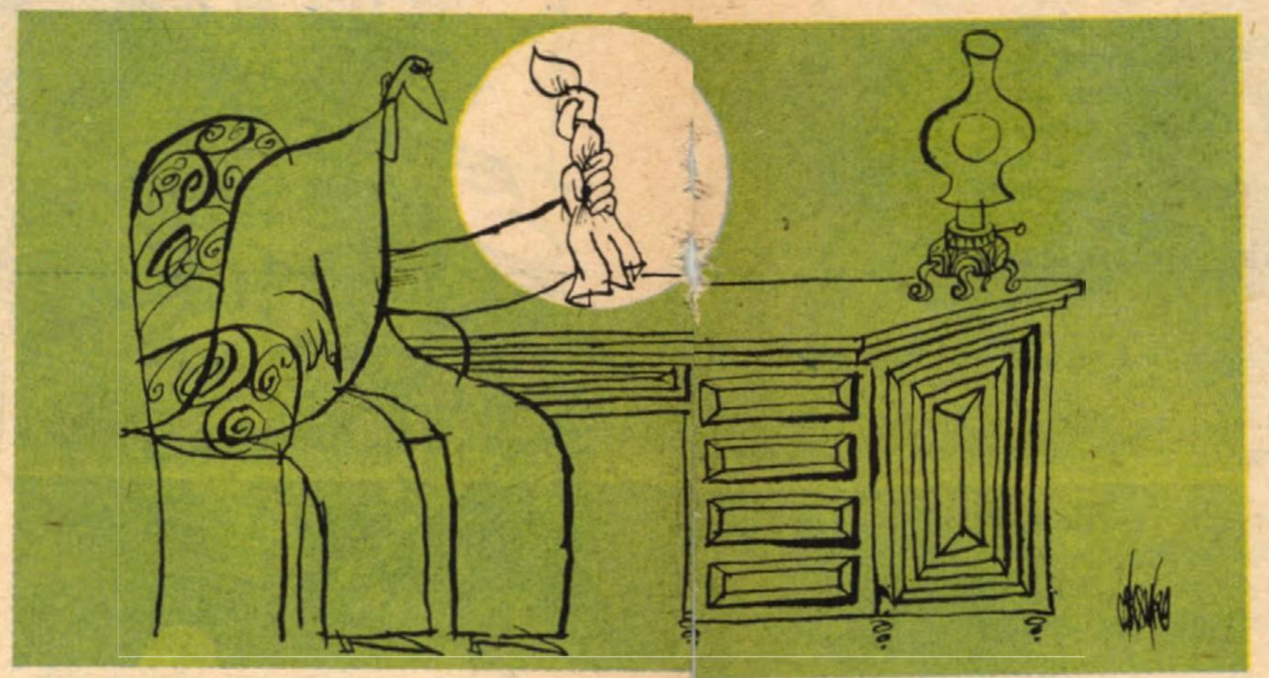
– Az a kérdés: melyik évben írott életrajzomról van szó? . . .

Takács Imre:

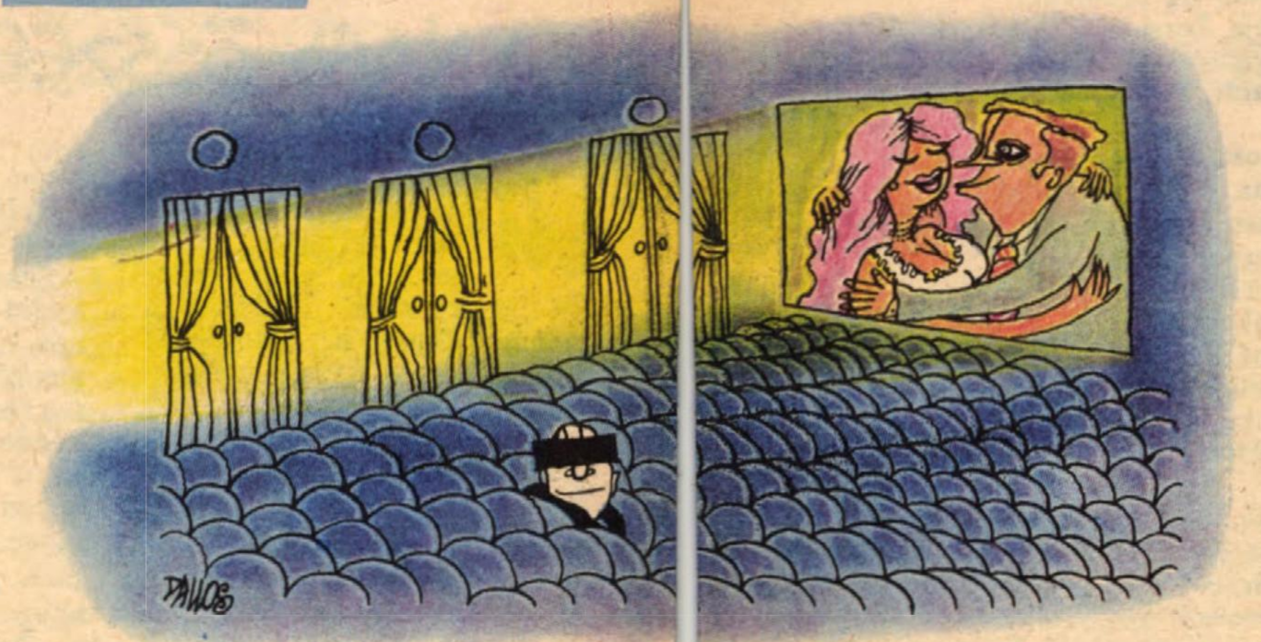
– Hogy volt egy bűnöző ősöm!

Császár Tamás:

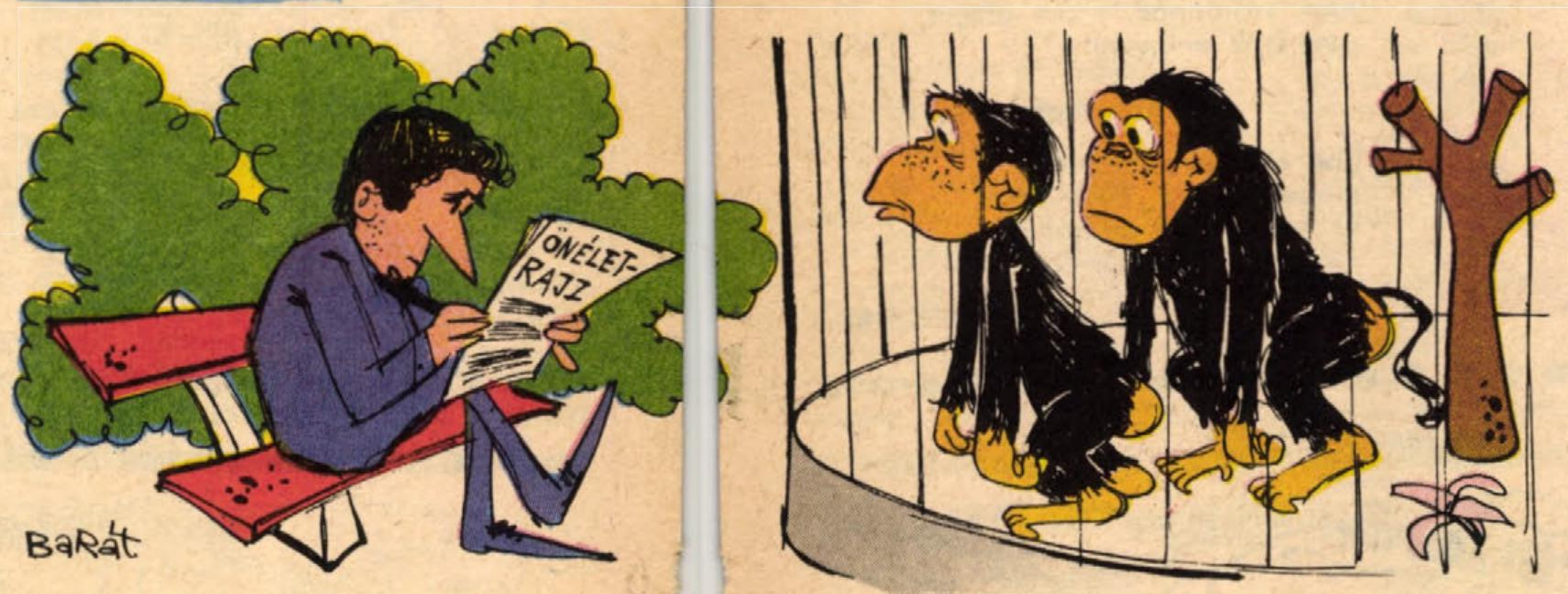
– Mindent, mert nagyon feledékeny vagyok . . .

Dallos Jenő:

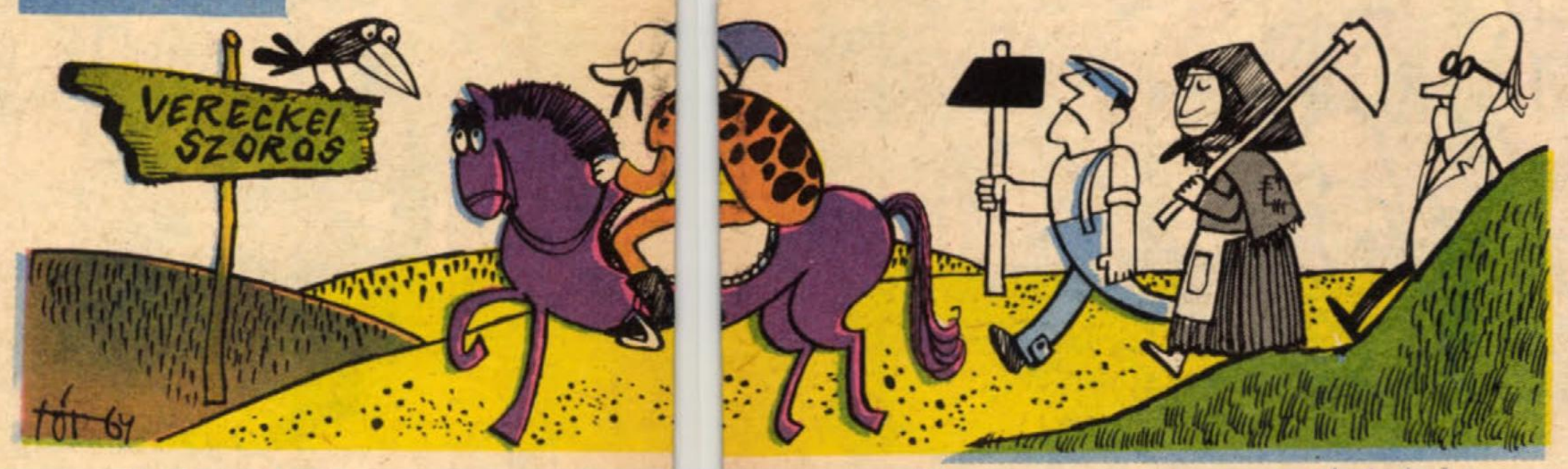
– Mindig elhallgattam, hogy nekem tetszenek a magyar művészfilmek . . .

Barát József:

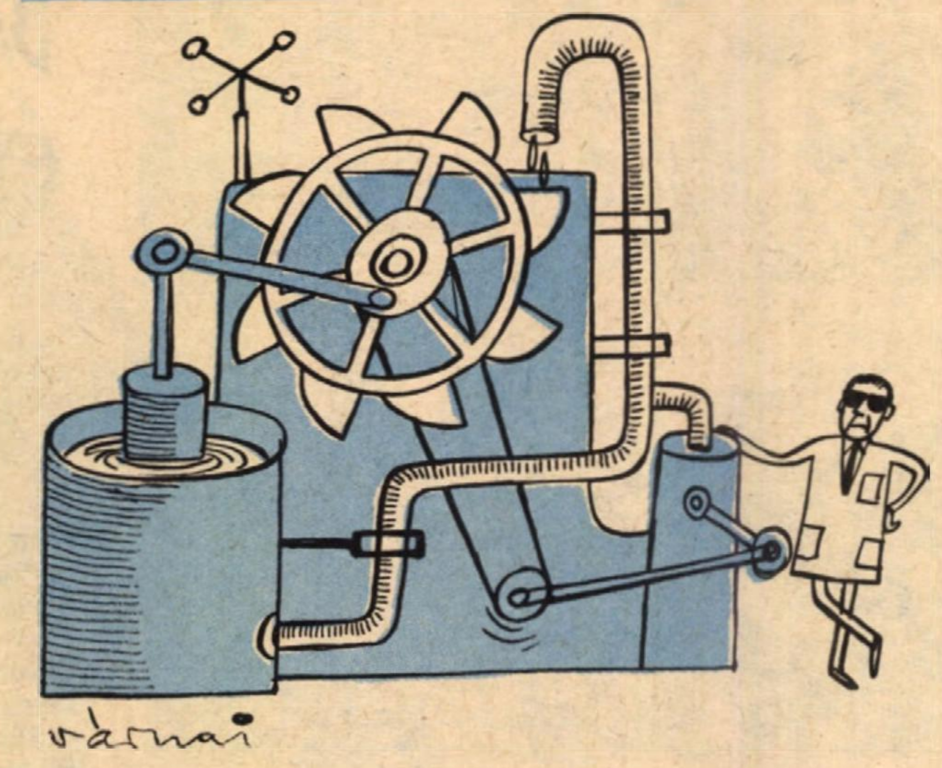
– A[illegible] elődeimet . . .

Tót Gyula:

– Az őseim Árpád vezérrel együtt jöttek be az országba, mint munkások, parasztok, haladó értelmiségiek . . .

Várnai György:

– Feltaláltam a perpetuum mobilét, de nem szeretek dicsekedni.

Endrődi István:

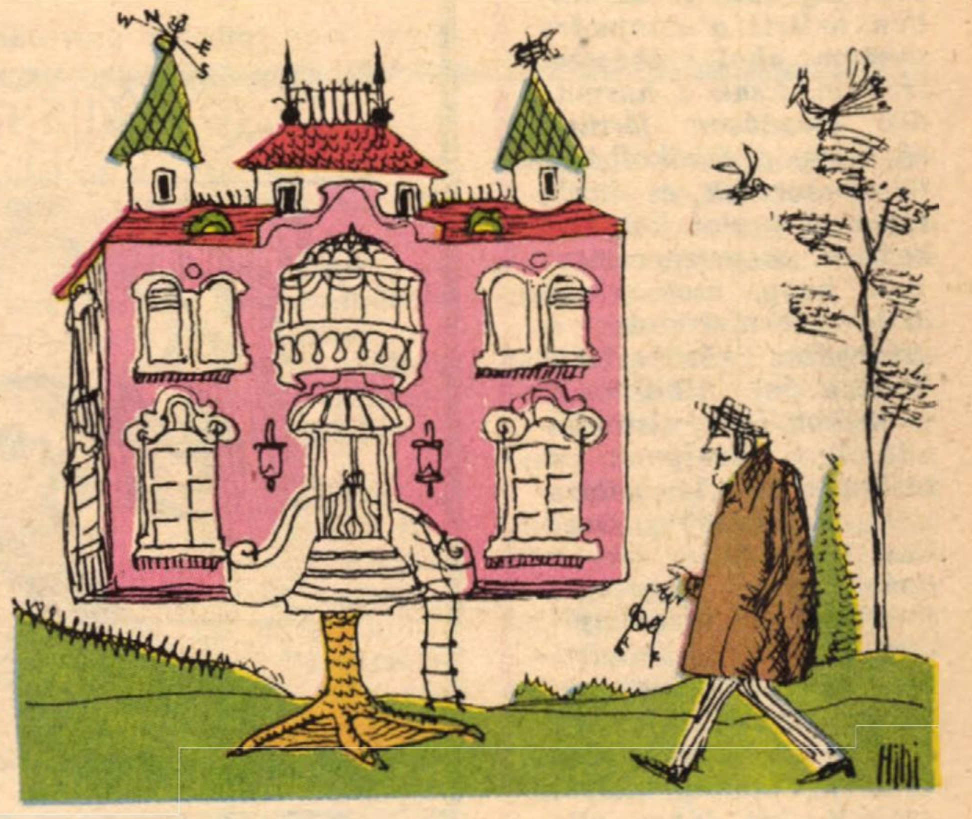
– A rosszabbik énemet.

Fülöp György:

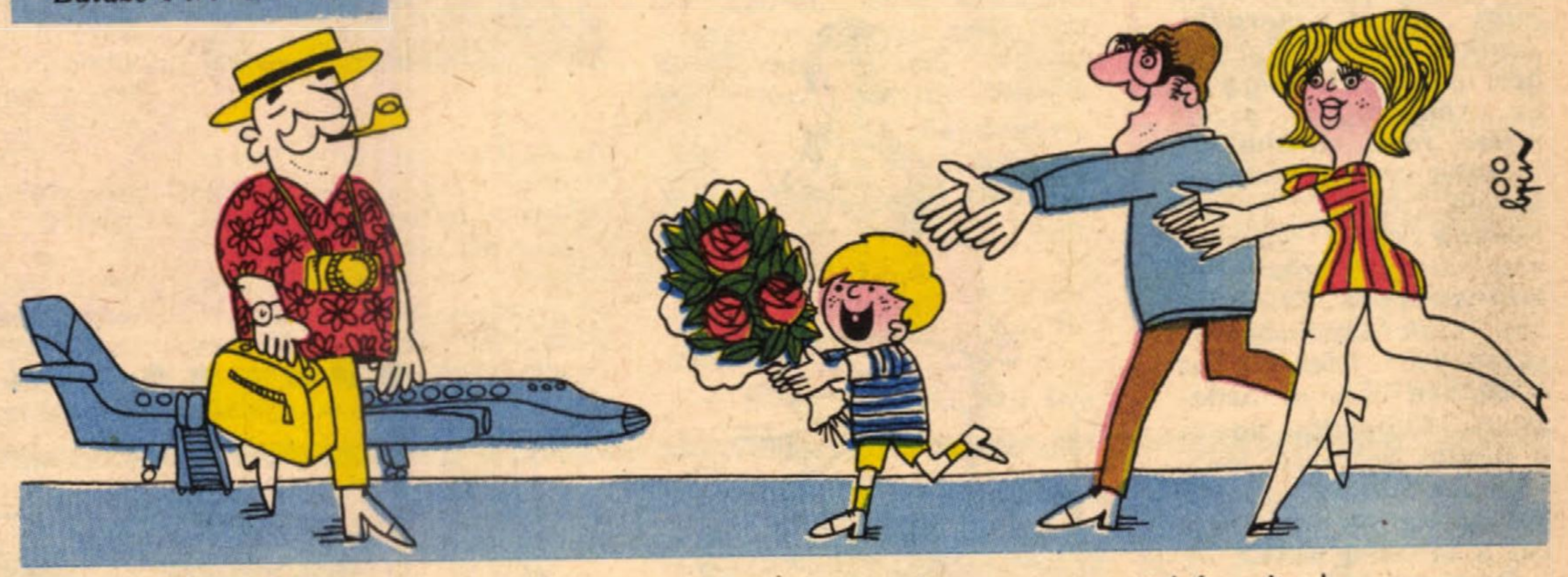
– En, kérem, mindig mindent beírok.

Hegedűs István:

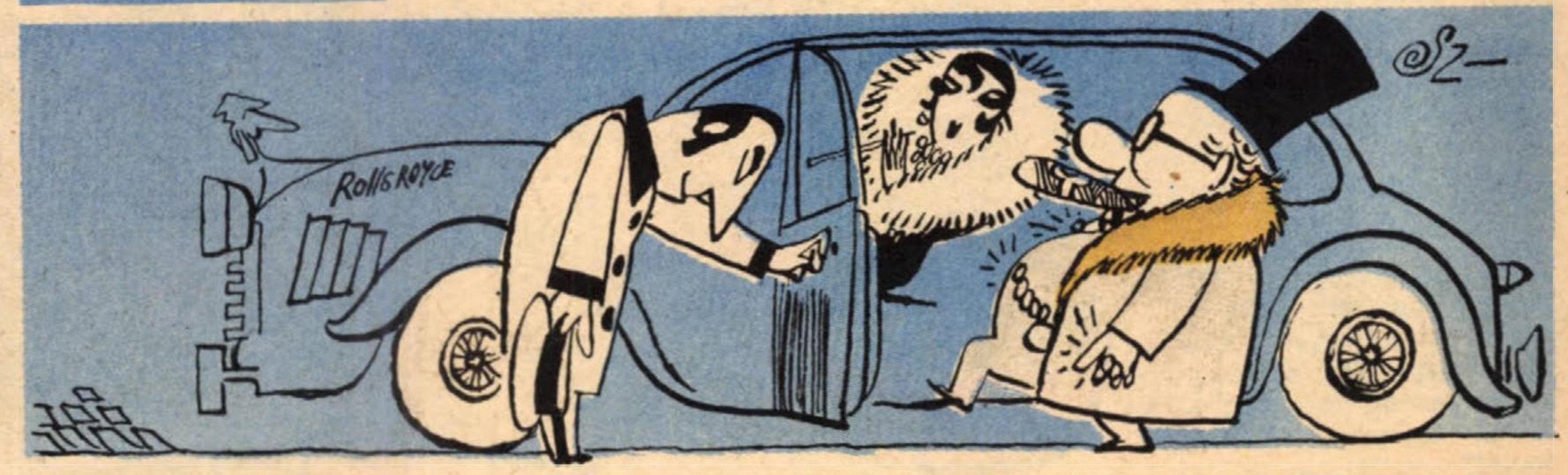
– A kis víkendházamat.

Balázs-Piri Balázs:

– 1951-ben ezt az amerikai nagybácsit, akit tavaly nagy szeretettel fogadtunk . . .

Szűr-Szabó József:

– Még 1945 előtt, egy éjszaka, ezt álmodtam . . .

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

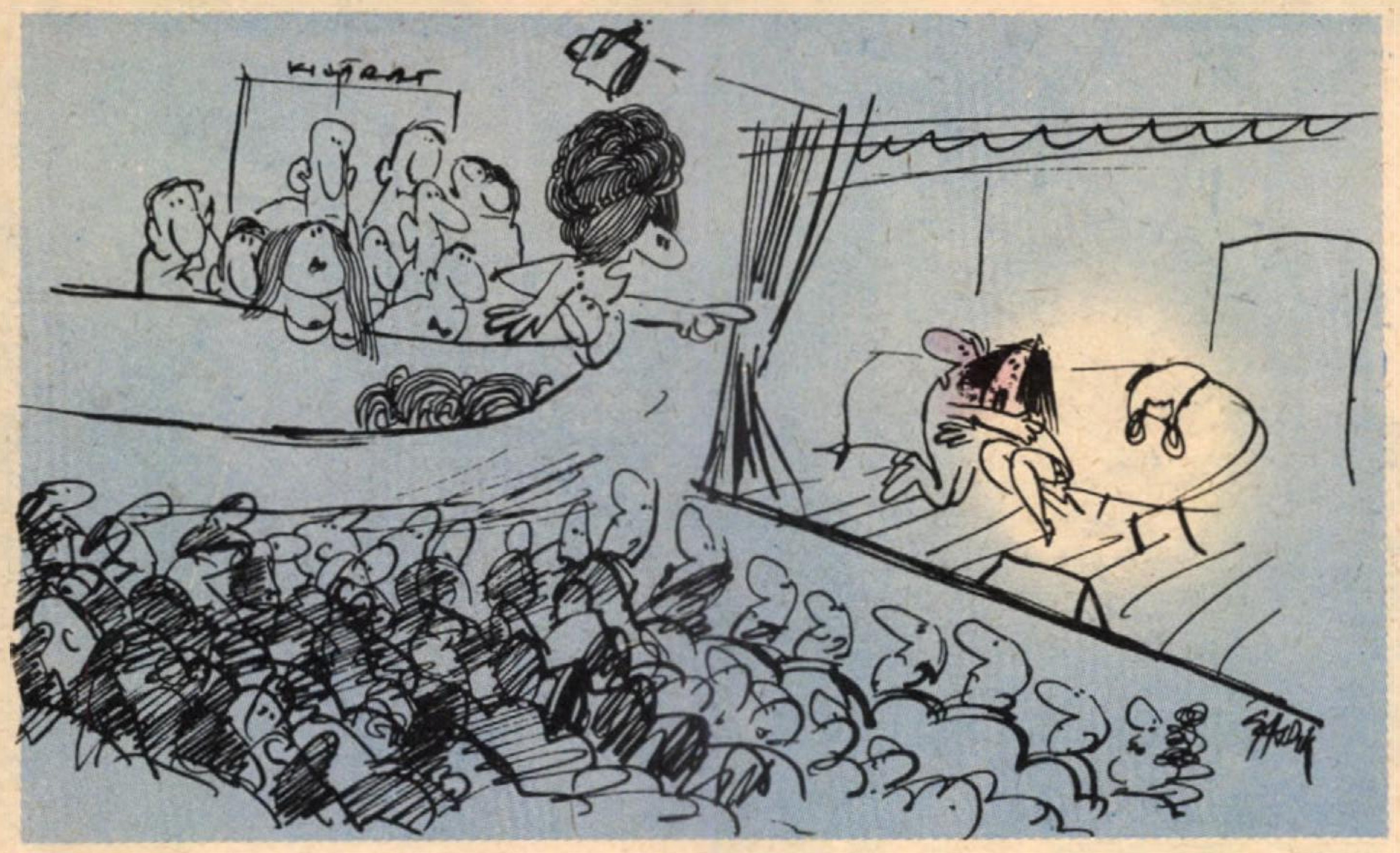

Amikor „Az idő vasfoga” című darabban játszottam, az egyik partnerem egy törpe uszkár volt: Bessy. Az utálatos kis eb csak különlegességeket evett, olcsóbb felvágottat el sem fogadott. A karomban kellett a színpadra vinnem, ahol kolbásszal etettem. Csak a harmadik előadáson jöttünk rá, hogy a főzőkolbásztól undorodik és kizárólag a gyulai kolbászt kedveli. A szerepe nem volt nagy, csak rövid ideig tartózkodott a színpadon, később egy kolléganőm kivitte. A próbákon és az első előadásokon Bessynek, a kiskutyának lámpaláza volt, de később, Darvas Ivánnal — aki a darab férfi főszerepét játszotta — megállapítottuk: a kutya színésszé vált a színpadon. Bessy játszani kezdett! Amikor a kolléganőm ki akarta vinni, visszaszaladt, két lábra állt, és hozzám dörgölődzött. Csak nagy nehezen tudták a színfalak mögé vinni, mert „szerepével” ellentétben, a rivalda előtt akart maradni. Amikor kissé erélyesebben vitték ki, morgott, és könyörögve nézett vissza rám, mintha azt mondta volna: nagyon kérlek, hívjál vissza! Tovább akart játszani, meg akarta hosszabbítani szerepét. Ez azonban csak színpadi ragaszkodást jelentett, az öltözőben rám se hederített. Elfogadta ugyan a gyulai kolbászt, megette, de utána rögtön otthagyott, és unott arccal a sarokba vonult.

Bessyvel kapcsolatban még el kell mondanom, hogy neki köszönhetem: egy piaci árus kivételezett velem. Almát akartam válogatni, de rám szólt: „Hogy képzeli? Válogatás nincs, csak sorjában!” A mérges árus aztán jól megnézett, és engedékenyebben folytatta: „Na, kivételesen megengedem, hogy válogasson, mert nagyon hasonlít arra a fiatal színésznőre, aki egy kutyával szerepelt a színpadon. Hogy az a kutya milyen jól játszott!”

Halász Judit

FELHÁBORODÁS

– Nem szégyelli magát, maga huligán? A múlt héten még egy másik színésznőt ölelgetett!

AGGÓDÓ FÉRJ

– Vigyázz, fiam, hátha veszett az a róka!

DIVAT A JÓGA

Meditáció

VALIK-E TONY?

Megint felbukkant a nyugati sajtóban az a hír, hogy Lord Snowdon, előbbi nevén Antony Armstrong-Jones válik feleségétől, Margaret brit királyi hercegnőtől.

Ahogy mi ezt a törekvő fényképészt ismerjük, erről a válásról csak akkor lehet szó, ha Nagy-Britanniában kikiáltják a köztársaságot!

BALLADA AZ ÉTVÁGYAMRÓL

Kedvenc lapom hírül adta:
orvos-rovatja indul,
életem hosszabbítása
lesz programja ezentúl.

Olvasom az első cikket,
szerzője Csombor doktor.
Azt írja: a cukor hizlal,
s rossz lesz tőle a fogsor!

Olvasom a másodikat,
szerzője Pongor doktor:
a sós étel árt a vérnek,
jó lesz, ha erre gondol!

Olvasom a harmadikat,
szerzője Bojtor doktor:
a vaj csupa veszedelem,
bajt okozott már sokszor!

Olvasom a negyediket,
szerzője Zongor doktor:
vigyázzunk, disznó-, libazsír
öregít, bomlaszt, mocskol!

Olvasom az ötödiket,
szerzője Tombor doktor:
a növényi olaj méreg,
elpusztul, ki így kosztol!

Olvasom, s szorongva élek:
jó-e az, mit jónak vélek?
Minden nap szabályt cserélek,
csak gyanakvás életem,
tányért látni is már félek,
elborul az értelem,
s hálni jár belém a lélek,
átok minden étele m,
só, cukor, vaj végzetem
és siratóénekem...

Mígnem egy nap ráeszmélek,
hogy a sok cikk mételyem.
Áltanácsok, álremények,
ellentmondó közlemények
kellenek a fittyfenének!

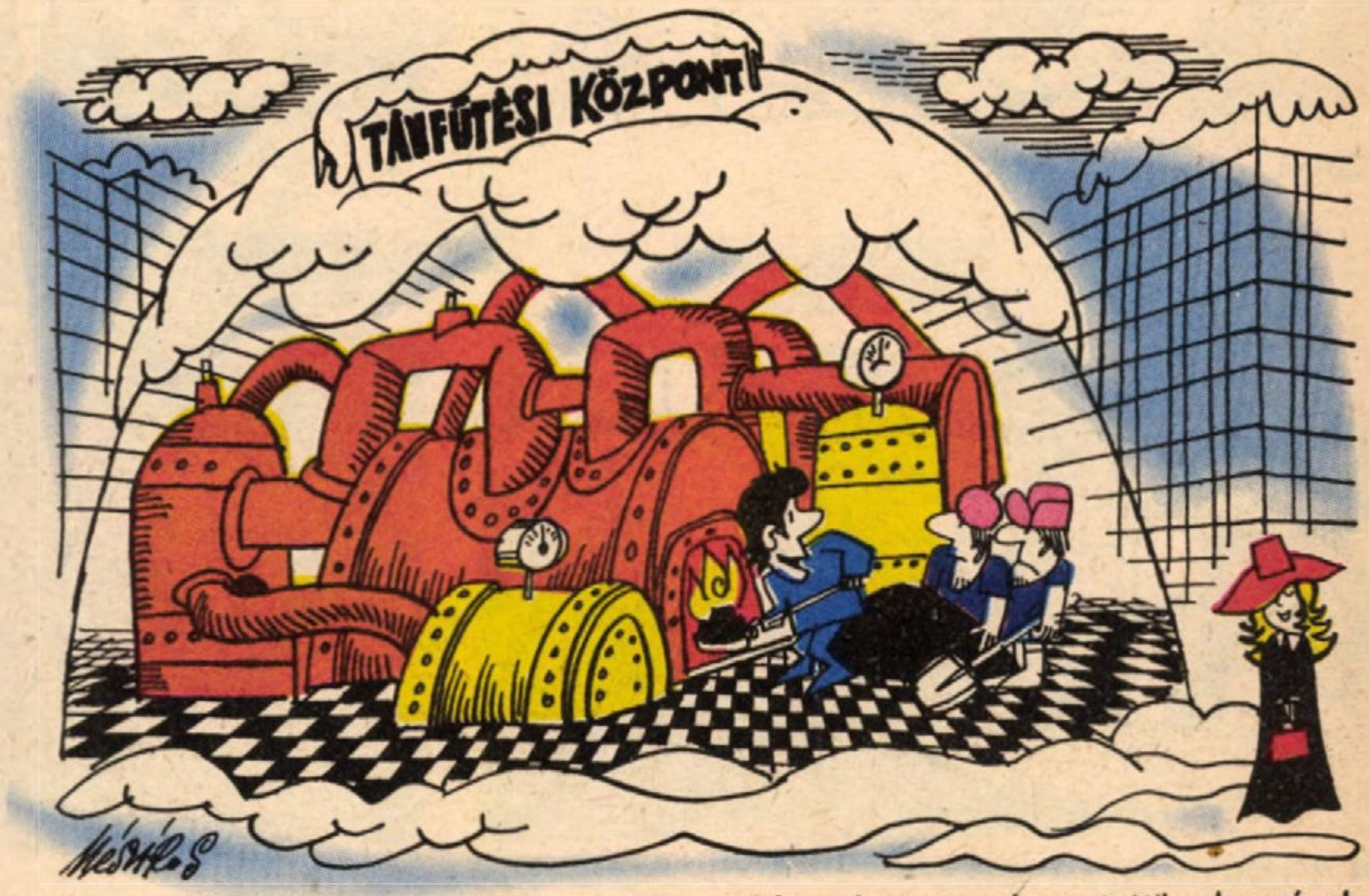
Többet árt a félelem
minden sónál, zsírnál, vajnál,
s a vitáknál többet használ,
ha nyugodtan étkezem,
nem szorongok, s azt eszem,
ami ízlik énnekem.

Könyörgés

Sok cikkíró orvos bácsi,
szépen kérem, kíméljenek,
és ne rajtam próbálják ki
az összes új elméletet.

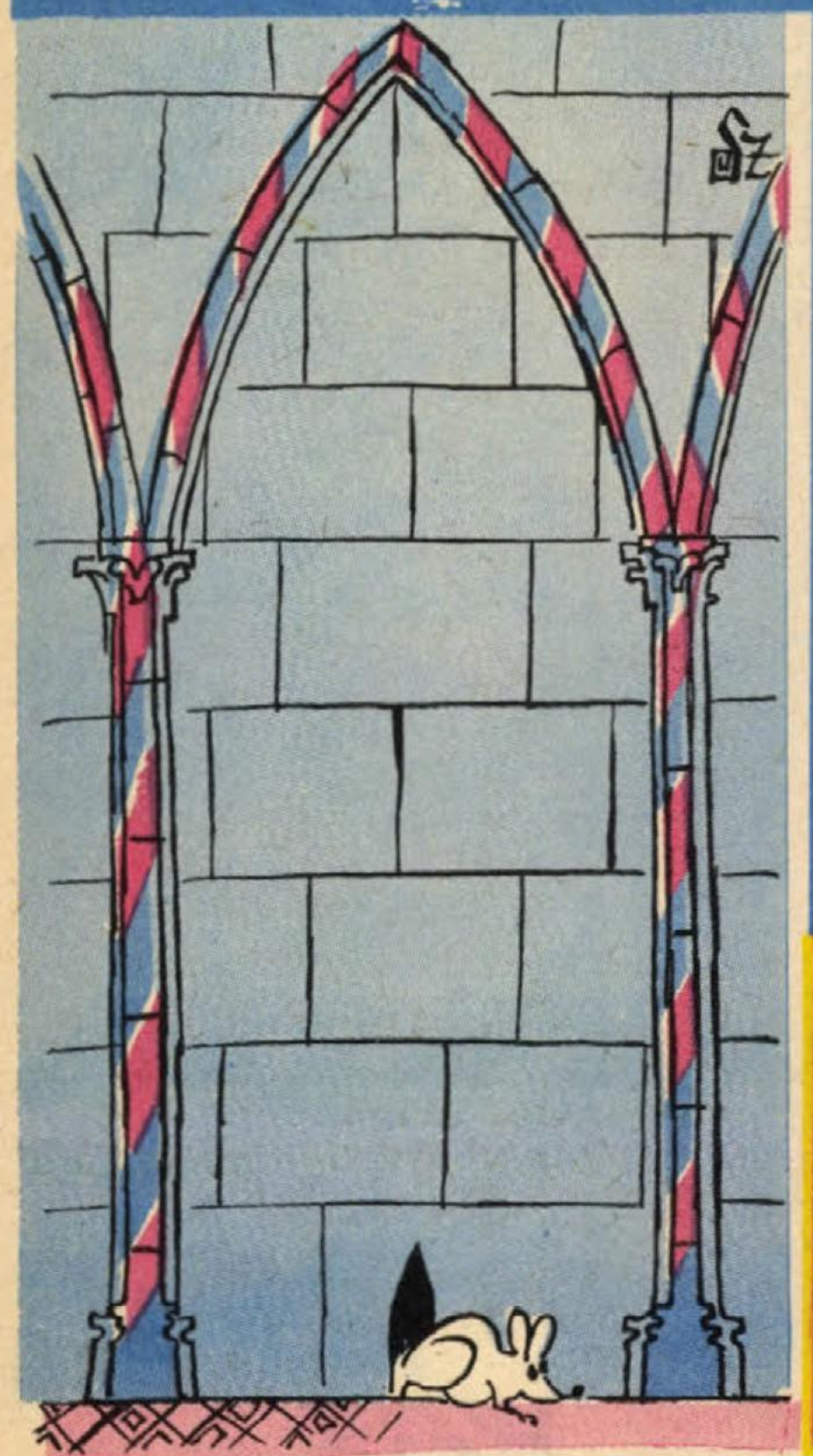
Radó György

BIZALMATLAN LAKÓ

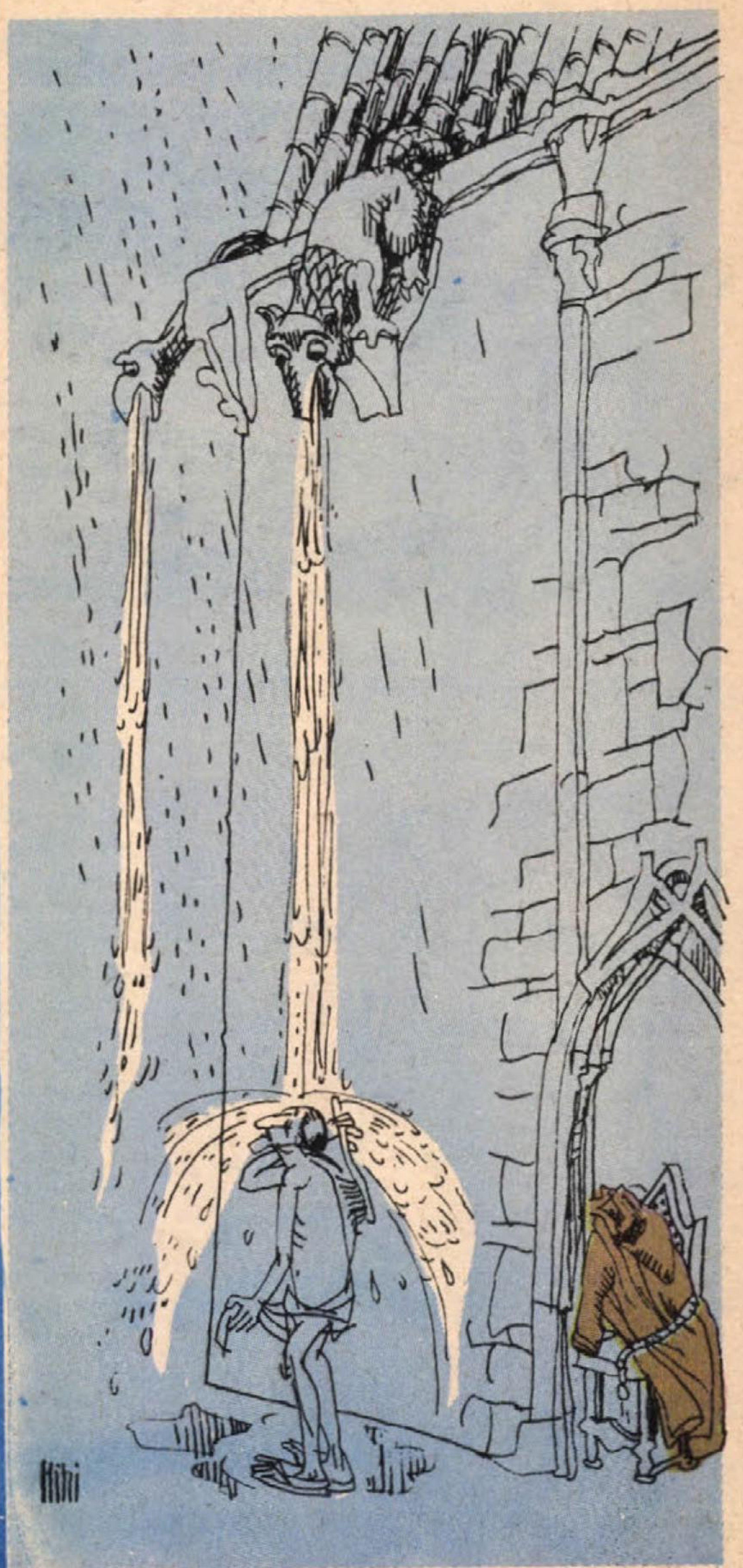

– Ne haragudjanak, uraim, de a Mancika ma végre feljön hozzám!

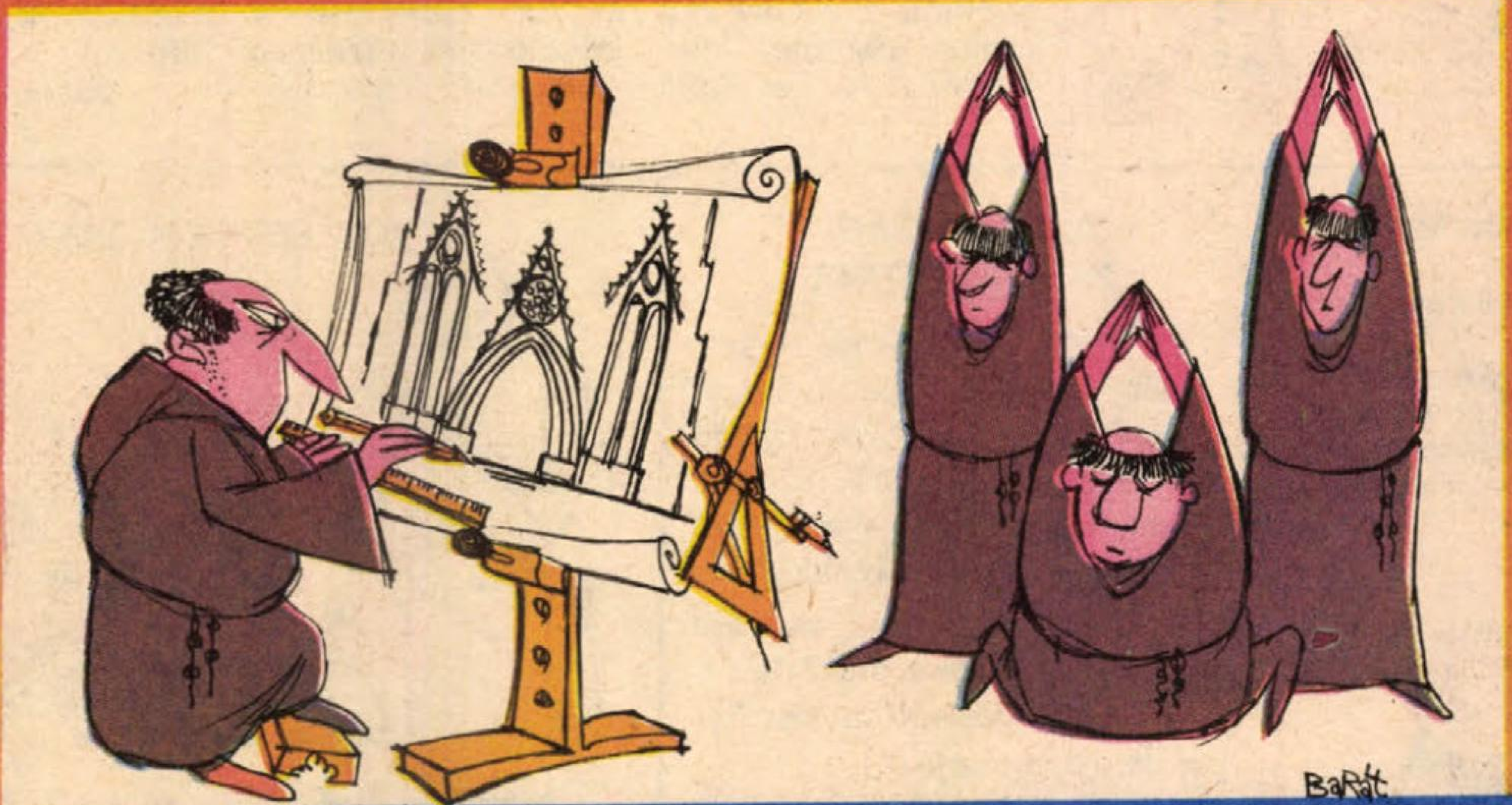

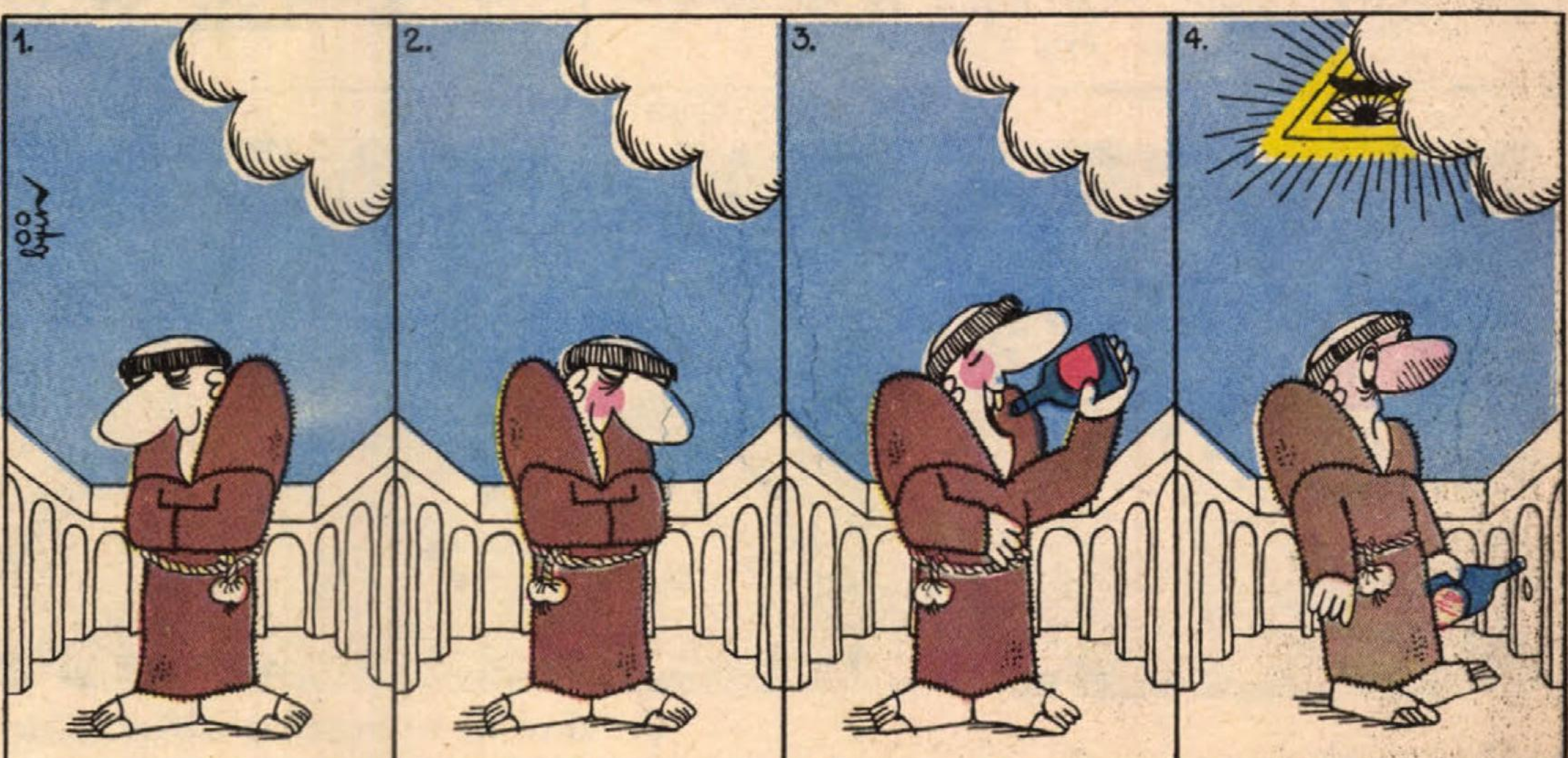

GÓTIKA

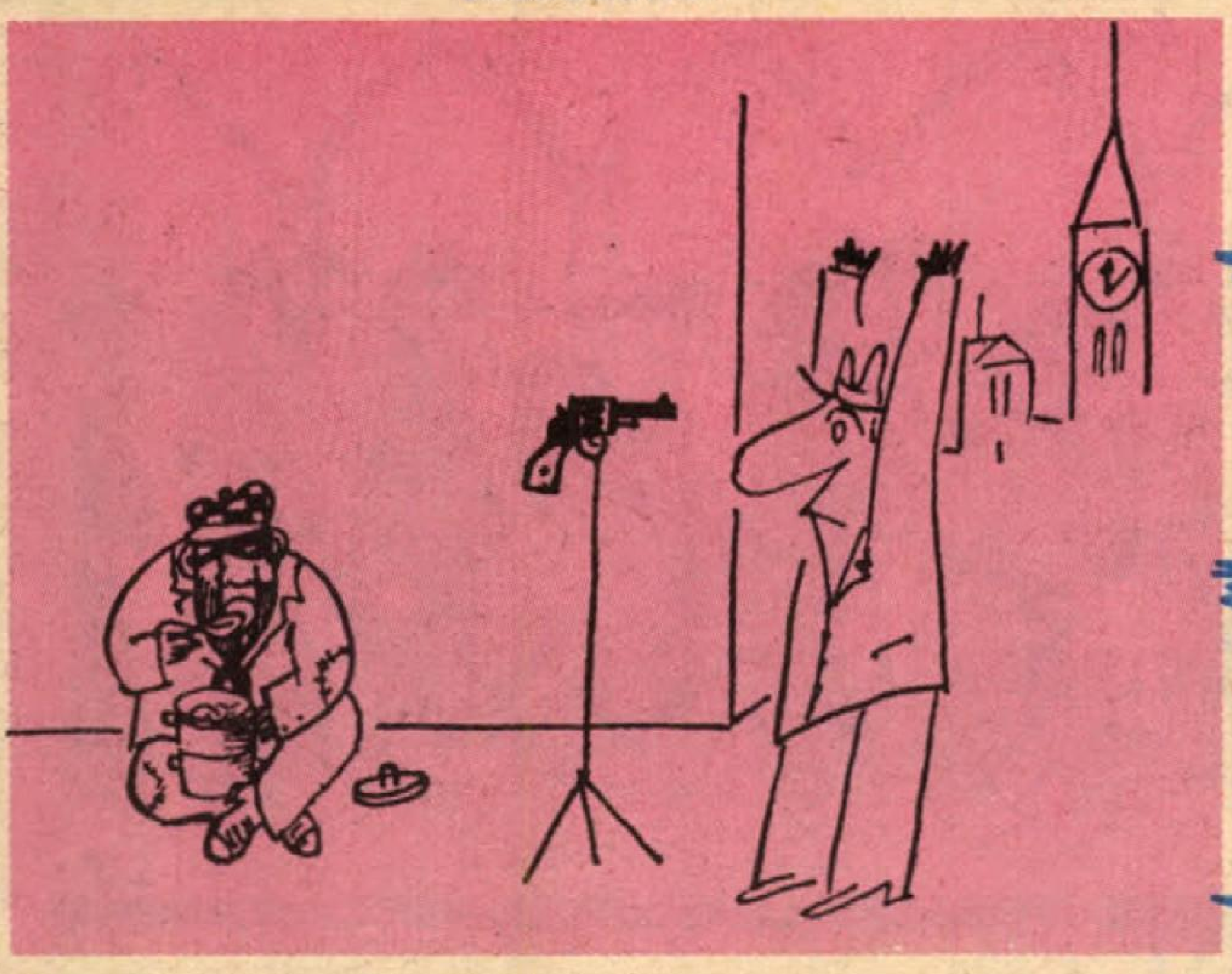

VARNAI, SZÜR-SZABO, SAJDIK, HEGEDÜS, TOT, BARAT, BALAZS-PIRI

EBÉDSZÜNET

A PSZICHOLÓGUSNÁL

VÉG-ROMLÁS

Most szállodában lakom és aránylag boldog vagyok. Néhány nappal ezelőtt még lakásom volt. Abban laktam, mielőtt rászántam magam, hogy kifestetek. A festő a festés közben megsértette a parkettámat, tehát parkettást is kellett hívnom.

A parkettás a csiszolás során elszakított valami alul-belül húzott kábelt, ami miatt hívtam a villanyszerelőket, gyorsan meg is javították a szakadást, csak néhány helyen vésni kellett, s ezért kőművesre is szükség volt, aki, sajnos, eltörte a porcelánmosdó csészéjét. Az új mosdó felszerelése nyomán összetört egy csomó csempe, burkolóra is szükség volt, majd üvegesre, mert a burkoló közben összetörte a fürdőszoba tükrét.

A tükrös, miközben felcsavarozta a tükröt, valami vezetékbe fúrt és a vízvezetékszerelőkért kellett futnom, mert ömlött a víz a falból, és ki kellett cserélni egy darabon az átlyukasztott csövet.

Most már azután rendben ment minden, a kőműves helyrehozta a falat és a festő kifestett, a parkettás kicserélte a küszöböt és közben a cigarettája parazsától a forgács tüzet fogott, lóhalálában ki kellett hívnom a tűzoltókat, de közben leégett az egész ház.

Most szállodában lakom és aránylag boldog vagyok. Nincsen szükségem mesteremberekre. Csak egy dolog aggaszt. Az égő házból ugyanis sikerült megmentenem a rádiómat, s valami baja van. Rádiószerelőt kellene hívni hozzá, s jól tudom, ha egy szerelő beteszi hozzám a lábát, akkor nincsen megállás. Pénzem pedig nincsen, miután a ház újjáépítését ki kellett fizetnem, így jelenleg abszolúte nem áll módomban, hogy ezt a nagy szállodát is kifizethessem, ha majd leégett.

Jászen Antov

IGAZOLÁS

„Tisztelt Tanár Úr! Elnézését kérem, hogy leányom elkésett. Még két nővére van, és sajnos csak egy tükör van a házban."

A HÁZASSÁG-KÖZVETÍTŐNÉL

Az iroda tisztviselője figyelmesen meghallgatja a férjet kereső hölgy igényeit, majd egy albumot vesz elő, s rövid keresgélés után egy férfi fényképére mutat e szavakkal:

— Ez a férfi lesz az, aki önnek mindenben megfelel!

A hölgy megnézi a fényképet és azt mondja:

— Nekem más a véleményem róla. Ez már egyszer öt évig a férjem volt.

POLITECHNIKAI SIKER

EGY KARRIER ÚTJA

(A rajzok és az írások a szófiai „Sztrsel"-ből.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Puhánkainé odaszól Kacsireknéhez:

— Gyere velem a vásárcsarnokba, vehetsz te is egy libát.

Kacsirekné blazírtan megjegyzi:

— Nem veszek libát, kérlek. Amióta autónk van, mindig gázolunk magunknak egyet.

*

Egy részeg ember elesik az utcán. Egy férfi odamegy, lehajol hozzá és feddőleg mondja.

— Látja, nem kellett volna inni.

A részeg tágra meredt szemekkel ránéz és így szól:

— Menni nem kellett volna!

*

Bubánkai elmegy az orvoshoz, hogy megvizsgáltassa magát. A doktor levetkőzteti és kiadja az utasítást:

— Most sóhajtson! Most tartsa vissza a lélegzetét! Most jó mélyet sóhajtson! Most ne vegyen lélegzetet! Most megint sóhajtson!

Egyszerre Bubánkai visszafordul a hátán hallgatódzó orvos felé, és szerényen megkérdi:

— Szabadna, doktor úr, most egy privát lélegzetet venni?

TÜCSÖK és BOGÁR

Bármilyen lesz Vince — megtelik a pince...

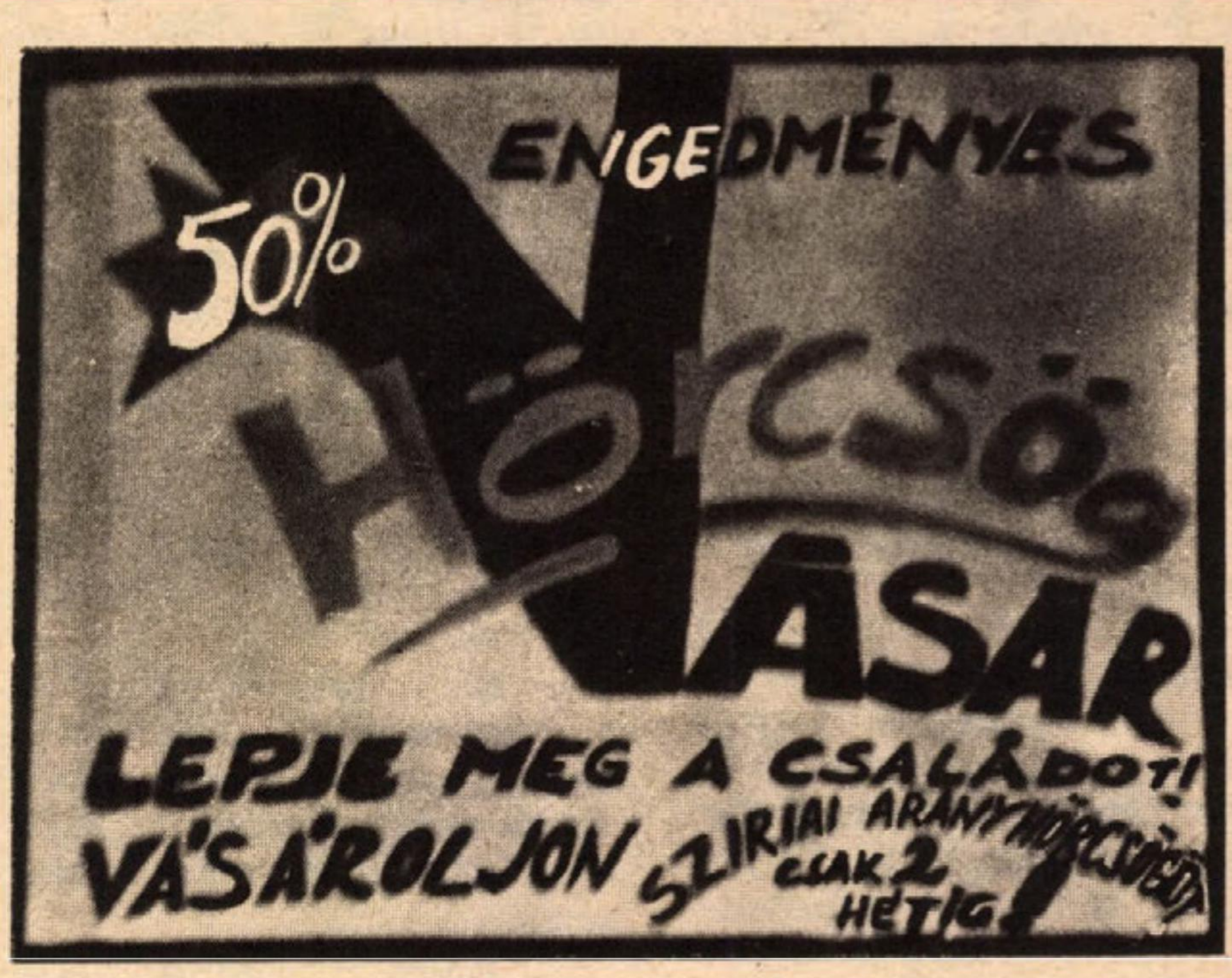
Hármas karambol, öt sérülttel

Tegnap Magyarországon va- | nennyi út járható bár | ob helyen a ta| | gatóság ügyeletese tegnap este elmondta. hogy Pe| megyéb| csúsz|

Mivel telik meg a pince? Sérültekkel?

(Beküldte: Illés Imre, Százhalombatta)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Szép kis meglepetés.

(Bánréti Zoltán felvétele)

Kutyát Cipőboltból!

(Beküldte: Tóth Sándorné, Szeged)

Szemüvegek? Én nem úgy látom!

(Beküldte: Palcsó Béla, Kecskemét)

KRIMI

— Hölgyeim és uraim! A tettes, Mr. Badenbrook csak azért viselt álszakállt, hogy megtévesszen engem, a Mesterdetektívet. De az én eszemen nem jár túl. Íme!

A Nagy Detektív egyetlen mozdulattal letépte Mr. Badenbrook álszakállát, s akkor előtűnt a gyilkos valódi szakálla.

*

RENDES FÉRJ

N. minden nap csomót köt a zsebkendőjére, hogy el ne feledje: felesége van.

*

NAPLEMENTE

— Egyetlen vágyam: be szeretnék kerülni egy szociális otthonba. De mit csináljak, ha nincs protekcióm? — panaszkodott a napokban L., aki húszéves múlt januárban.

*

ISZONY

Amióta X-et huligánok molesztálták az Almássi téren, azóta tériszonya van.

SZILÁNKOK

ITTAS VEZETÉS

Z. ittasan vezette a vállalatát. Nem csoda, ha leváltották.

*

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Mit csinálna, ha a menetrend szerint közlekedő nagykanizsai gyorsvonaton egy tömött aktatáskát találna, tele pénzzel?

— Nem hinném el.

— Azt, hogy egy pénzzel tömött aktatáskát találhat a vonaton?

— Az előfordulhat. De hogy a nagykanizsai gyors menetrend szerint közlekedjék, az ki van zárva.

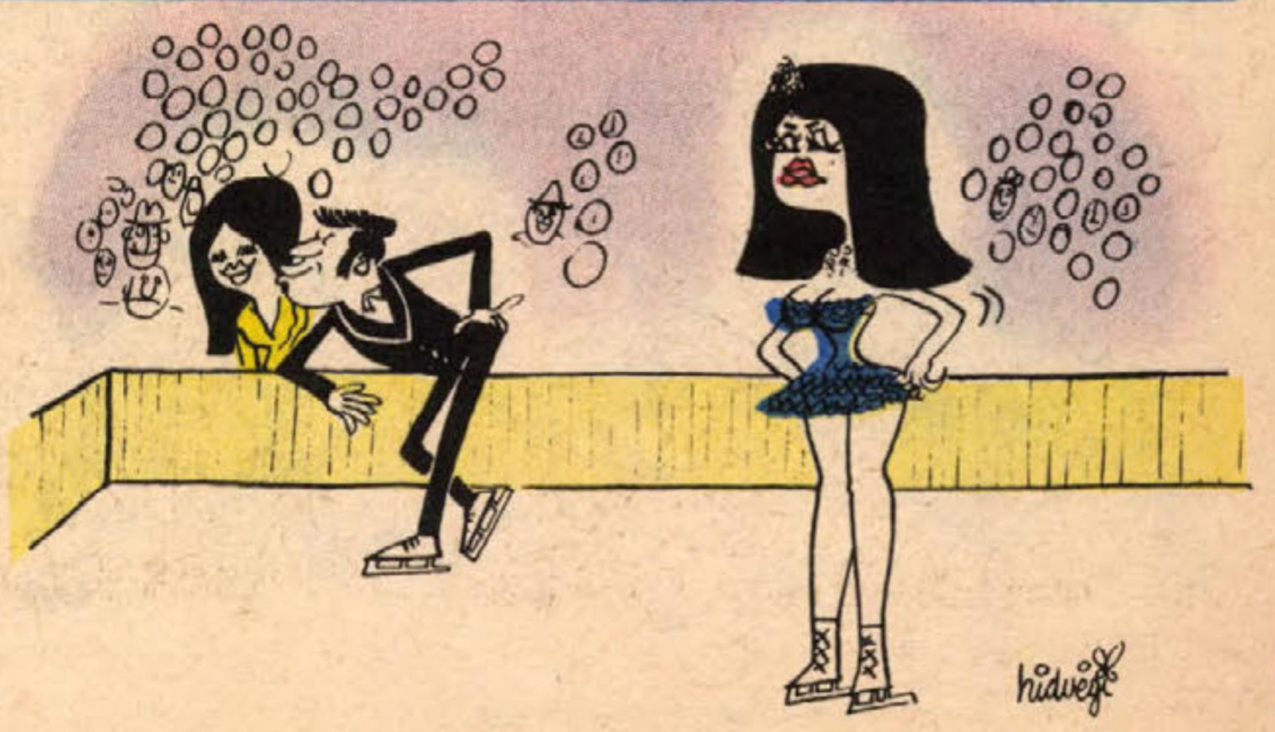
MEGLEPETÉS

Brahovácz meséli:

— A lakásunkban több minden elromlott. Megkerestem az illetékes szolgáltató szervet, hogy reggel kilenc órára küldjenek egy szerelőt. A munkahelyemen kivettem egy nap szabadságot. Másnap reggel fél kilenckor autóbuszra ültem, és nyugodtan elmentem kirándulni a pilisi hegyekbe. Este hazamentem, a szomszédom újságolta, hogy pontosan, ahogy megbeszéltem a szolgáltató vállalattal, reggel kilenckor keresett a szerelő, de nem tudott bemenni a lakásba, mert nem voltam otthon. Pont kilenckor, ahogy megígérték. Őszintén, ki gondolhatott erre?!...

G. Sz.

A KIKAPÓS PARTNER

MIT TESZ A LOGIKUS ÉSZJÁRÁS

(INGYEN TÖRTÉNET A „SZÜLŐK — NEVELŐK" FÓRUMÁHOZ)

Hétfőn este nem volt tévé, hát volt egy kis időm. Gondoltam, miért ne telefonálhatna nekem Málerkurc néni, az én hintőporillatú tantikám bis hundert und zwanzig. És tényleg, mindjárt meg is szólalt a telefonom.

— Eltűnt a kis unokám! — ismertem fel mindjárt a néni kétségbeesett hangját. — Debóra volt a neve a drágának, és harmadik napja nem jött haza! Segíts, ki máshoz fordulhatnék!

— Öt perc múlva nálad leszek — mondtam.

Málerkurc néni gobelinasztalkája mellett ült csipkés plümóval betakarva, előtte szívcseppjei. Könyveit egy kis porcelán csészébe hullatta.

— Most mit sem érünk a sírással — mondtam kemény hangon a néninek. — Ha azt akarod, hogy segítsek, szedd össze magadat. A kis Debórát alig ismerem, édesanyjáról sem tudok többet, édesapjának, a te Béla fiadnak pedig csak emlékét őrzöm. Mondj el róluk mindent!

— Ez most a legsürgősebb? — kérdezte nyugtalanul a nénikém.

— Ez! — mondtam szintе nyersen. — Merre induljak keresni őt, ha alig tudok valamit a családi körülményeiről?

— Mit is mondjak — tördelte a kezét Málerkurc néni egy batiszt zsebkendőbe — Béla fiam huszárkapitány volt, a felesége, Debóra édesanyja, egyszerű terménykereskedő leánya.

— Elvonókúrán volt valamelyikük? — kérdeztem.

— Ó, egek! — mondta a néni.

— Ez a helyzet nem tűri a szépítgetést — mondtam keményen —, csak rideg őszinteséggel tudunk célt érni. Béla fiad verte a feleségét?

— Hogy gondolhatsz ilyesmire! — mondta a néni, és könnyek szöktek a szemébe.

— Csalta a feleségét?

— Soha! — kiáltotta kétségbeesetten Málerkurc néni.

— És Berta, az édesanya? — kérdeztem kíméletlenül. — Nem tartott szeretőt? A gyerek előtt nem csináltak botrányokat?

— Soha! — szepegett a néni. — Minden örömük a könyv és a zene volt. Béla fiam maga is szépen hegedült, Bertának pedig még egy versét is közölte a Magyar Úriasszonyok Lapja!

— Ez már nyom! — mondtam biztatóan. A kis Debórának ma utánanézek az Opera jegypénztára előtt és a Széchényi Könyvtár olvasótermében!

Másnap reggel meglátogattam a nénikémet.

— Rossz nyomon járok — mondtam könyörtelenül. Pedig este a Zeneakadémia előtt is lesben álltam. Debórát sehol sem látták. Valamit eltitkolsz előttem, kedves néni!

Ekkor eszembe jutott valami és azt mondtam:

— Keressed csak elő nekem a családi fényképalbumokat!

Málerkurc néni szívéhez szorította a kezét:

— Ott van a komódban — rebegte.

Gondosan végigtanulmányoztam a képeket, melyeken Debóra vagy a szülők szerepeltek. Éppen azt a képet tettem le, melyen a szülők egy gyermeknapi sátor előtt, a gyűjtésen adakoznak, karjukon a kis Debórával, midőn egy megsárgult képre esett a tekintetem, a kezembe vettem, és érdeklődve nézegettem. A kép egy ifjú nőt ábrázolt, kit egy lovászfiú éppen a lóra segít fel.

— Ki ez az ifjú nő? — adtam oda a felvételt a néni kezébe, majd ijedten pillantottam rá:

— Néném! — kiáltottam. — Rosszul érzi magát!

Konyakért ugrottam az alkóvhoz. Málerkurc néni egy gyűszűből felhajtott egy kortyot. Aztán azt mondta:

— Ez én voltam... nemsokkal előbb, hogy férjhez mentem...

Megsimogattam a nénikém levendulaillatú kezét és elsiettem. Már tudtam, merre keressem Debórát.

Egyenesen az ügetőpályára mentem, s a harmadik futam előtt, ötven méterre a versenyistállótól Debóra szinte a karjaimba futott...

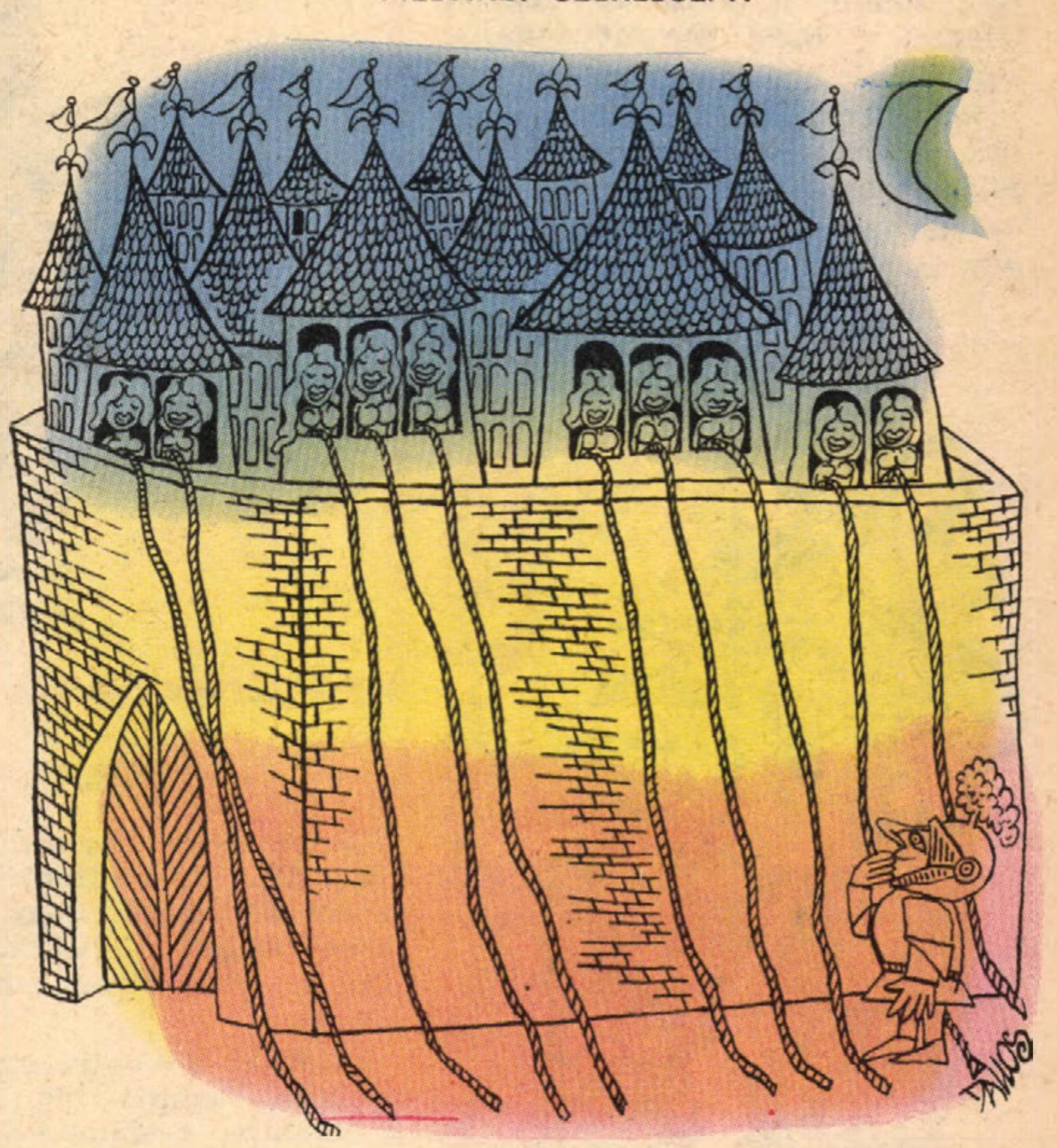
Somogyi Pál

JAVITHATATLAN BÜROKRATÁK

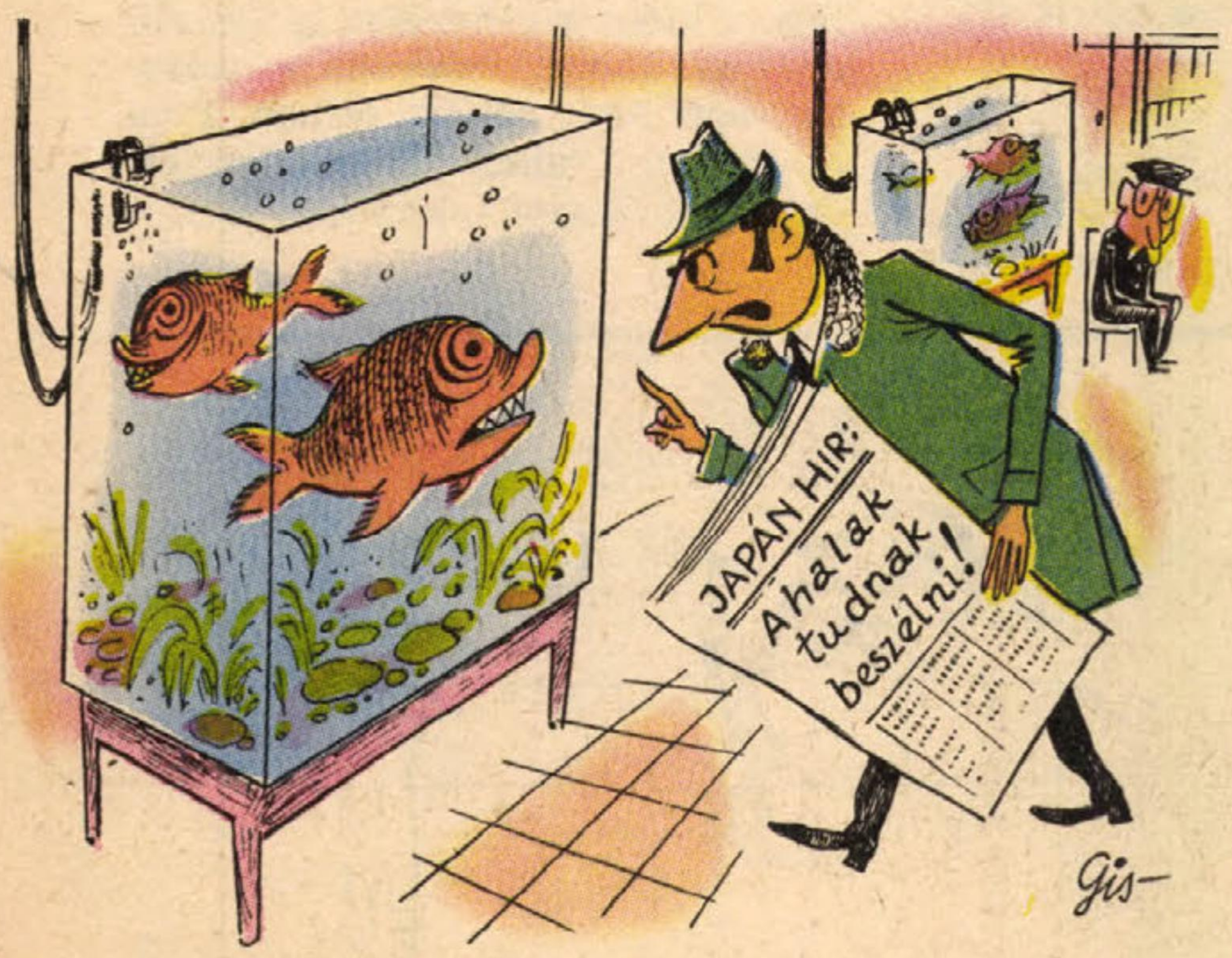

— Van ehhez magának építési engedélye?

MELYIKET SZERESSEM?

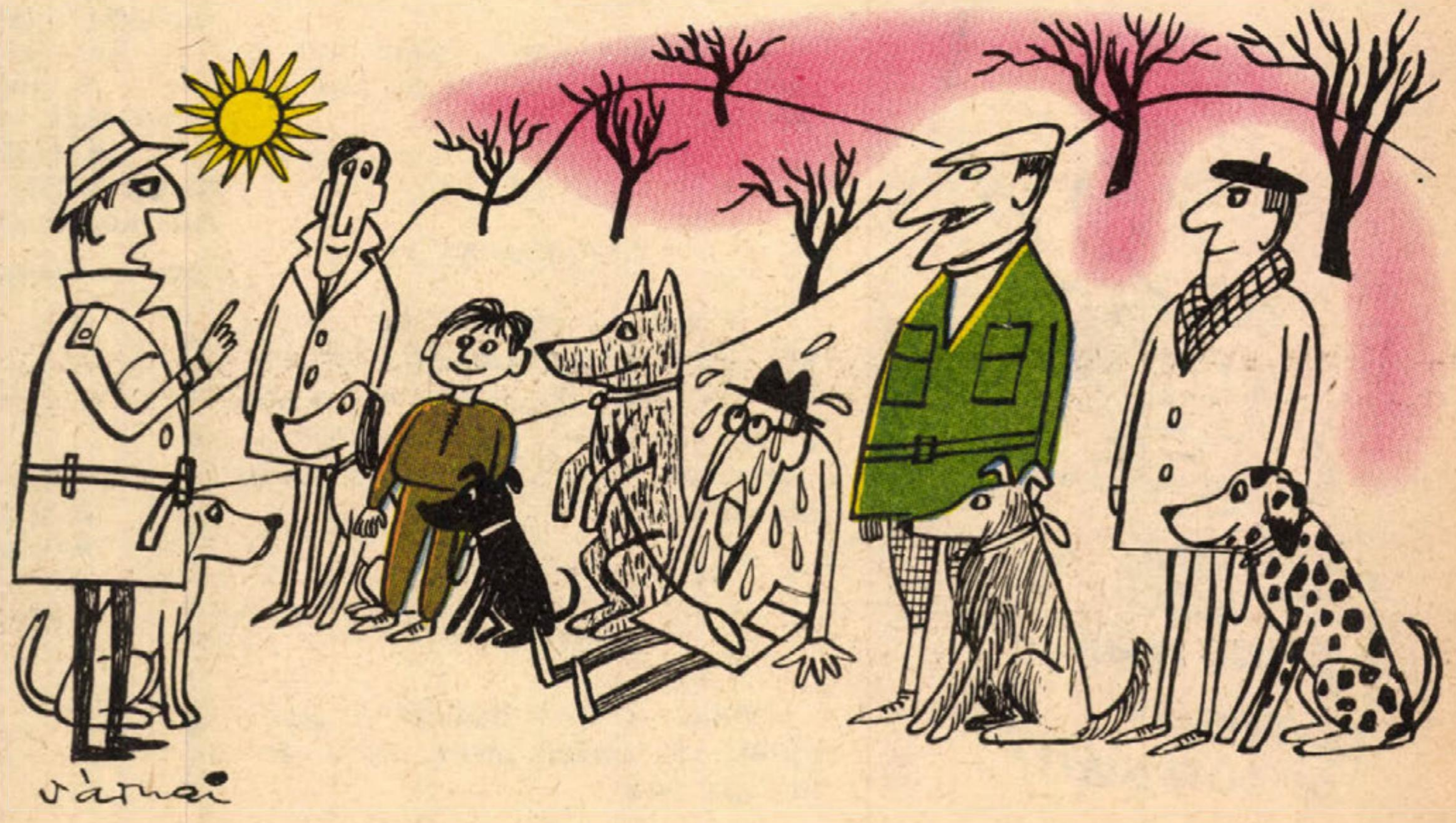

PÁRBESZÉD

— A maga nénikéje!...

KUTYAISKOLA A SAS-HEGYEN

Kebelbaráti párbeszéd

– Nézd csak, micsoda klassz pipik,
az ember szeme is hízik! –
szól, s az üvegen át beles
egy férfi. Van jó ötvenes.

Társa már nem ily vad kakas,
lévén, mivelhogy hatvanas:
– Nincsenek ízlésem szerint,
hisz annyira egyforma mind ... –

– De nézd! Van ottan balra egy,
akinél egyénibb a begy,
sőt combján is szebbet mutat
az ívelt vonalvonulat.

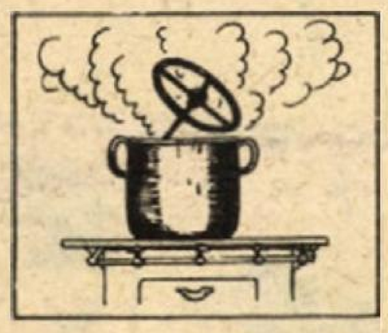
– Fiatal forma! Friss, feszes
– szól csámcsogva az ötvenes,
és étvágygerjesztőbb a hús,
ha enyhén dundi, kissé dús;
a bőre barnás, gusztusos,
ha jól megnézem, tűzbe hoz ... –

A két férfi így elemez,
jaj, életkoruk jele ez,
akár hiszik, vagy nem hiszik:
számukra vonzó
a szóban forgó
vasnyárson forgó grill-pipik.

Bedő István

RÉBUSZ

162. rejtvényünk megfejtése:

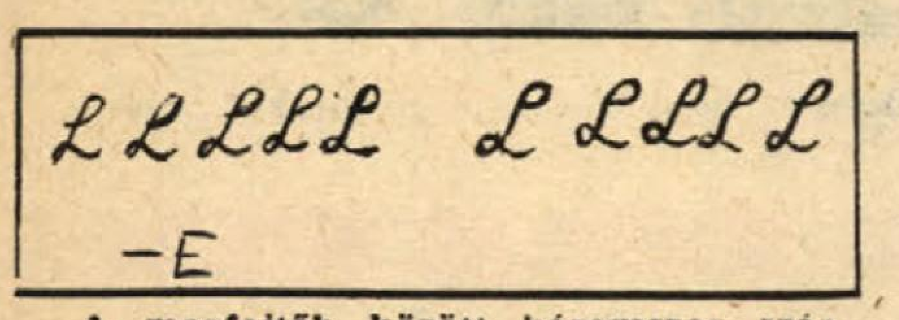
Kormányfő

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Tihanyi Mária, Budafok-Háros, MAV vasútállomás.

Réthy Miklós, Szob, Árpád u. 11.
Szekler Györgyné, Bp. XI. Sárbogárdi u. 19.

164. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb február 22-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában — 71.2213/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással. Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme: Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

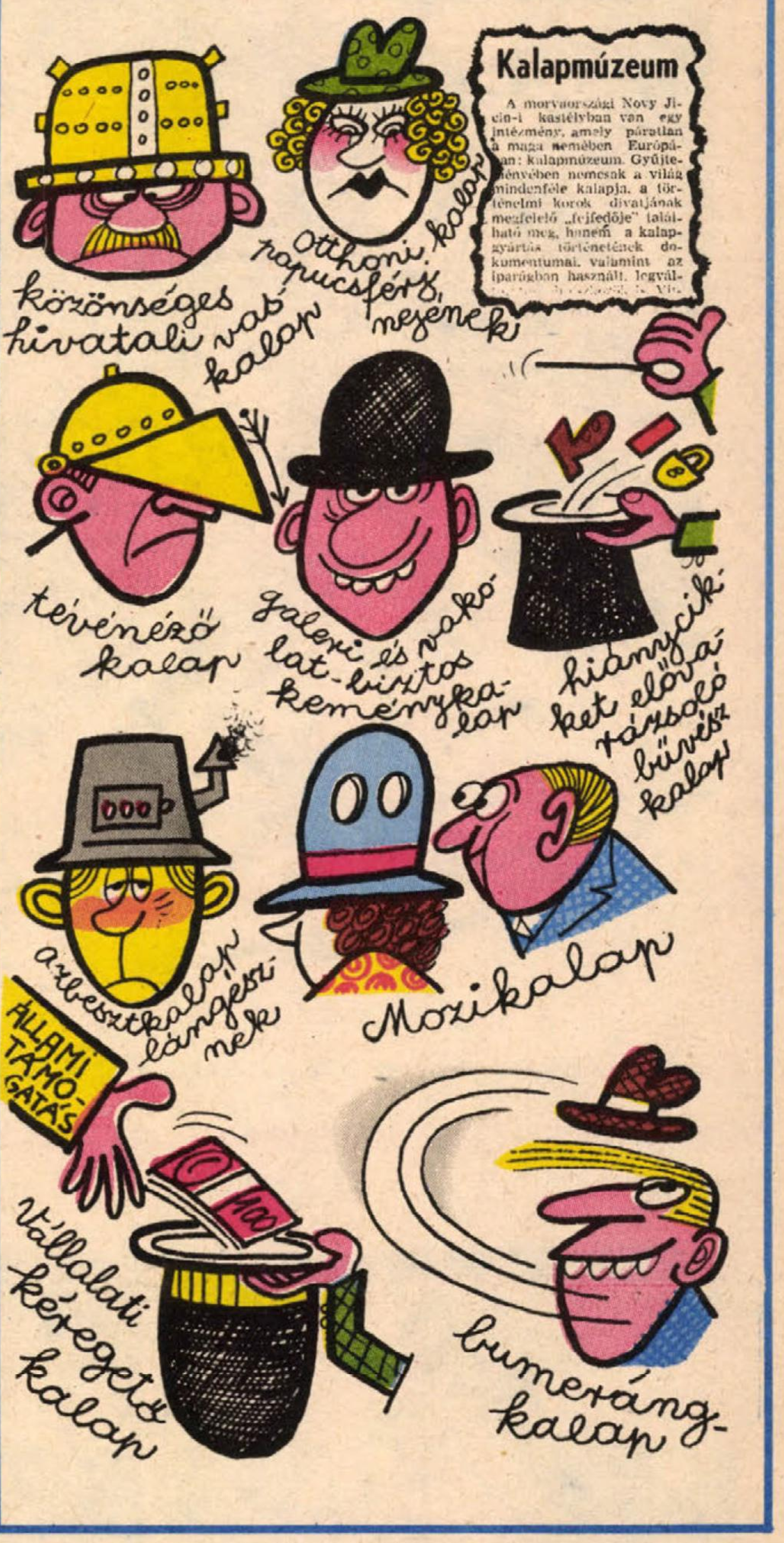
Fülöp György rajza

– ... de titkárnőt felhozni nem lehet!

– Kolléga, maga a sógorát siratja, amikor nagyköveteket is lopnak? ...

ezt olvastam

LÁNGOLÓ ÜGYBUZGALOM

Egy párizsi üzletház égéséről az Esti Hírlapban olvasom: „A lángok ellen több száz tűzoltó harcolt, de *a kétórás küzdelem után kigyulladt üzletháznak* csupán a fémváza maradt meg.”

Igencsak szívós, odaadó — és főleg ügyes — lehetett az a több száz tűzoltó, aki kétórás megfeszített munkával elérte, hogy az üzletház végül is kigyulladt.

EGÉSZEN VAD DOLOG

A Nimród című lap egyik írása elbeszéli, miként integetett annak idején egy vadőr a zsebkendőjével, hogy elugrassza a bakot egy náci tábornok puskája elől. De lám csak, váratlanul mi történik? A tolmács így kiált föl: *„Dieser Schweinehund hat den Rehbock mit dem Taschentuch abspringen lassen!”* (Vagyis: „Ez a nyavalyás hagyta, hogy az őzbak megugorjék a zsebkendővel!”)

Két eset lehetséges: 1. az őzbak náthás volt; 2. a hivatalos német tolmáccsal elfelejtették időben közölni, miszerint az „abspringen lassen” (megugorni hagyni) nem azonos a „wegjagen”-nel (elkergetni).

EGY LAP TUDATHASADÁSA

A Magyar Nemzet sportrovatából: „Ezt az írást nem azért közöltük, mert *teljes mértékben* egyetértenénk (!?) vele. Csupán úgy gondoltuk, hogy teret kell adnunk a lapunk álláspontjával *ellentétes* véleménynek is.”

Tehát a lap, ha nem is teljes mértékben, de egyetért az álláspontjával ellentétes véleménnyel. Nem lehet kellemes állapot.

Timár György

TAPINTAT

Az Élet és Irodalom egyik riportja így kezdődik:

„A Békés megyei Tanács művelődési osztálya 1969 nyarán leváltotta Sz. város gimnáziumának igazgatóját ...”

A város nevét a riporter nem írja ki, csak a kezdőbetűvel jelzi. Merő tapintatból, bizonyára. Nem akarja, hogy ország-világ megtudja, melyik az a város, ahol ilyen dolgok megesnek manapság.

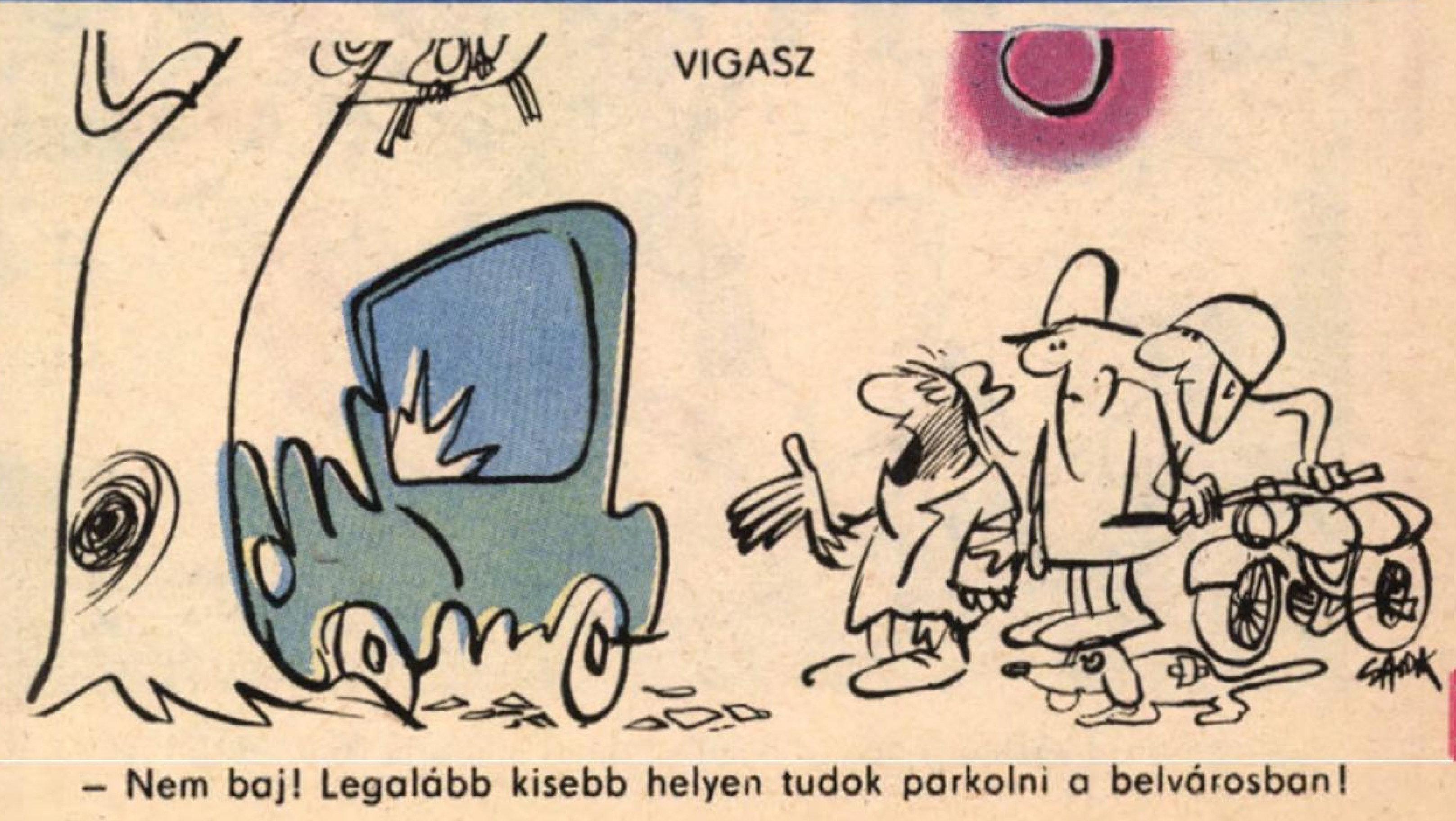
Az köztudott, hogy a Békés megyei Tanács művelődési osztálya csak Békés megye területén válthat le gimnáziumi igazgatókat.

Köztudott az is, hogy Békésnek négy városa van, úgymint: Békéscsaba, Gyula, Orosháza, Szarvas.

Ezek után ki-ki próbálja meg magától kitalálni, melyik városról lehet szó a négy közül. Én nem árulom el. Bennem is van tapintat.

R. B.

VIGASZ

– Nem baj! Legalább kisebb helyen tudok parkolni a belvárosban!

Csak felnőtteknek

ÖNFELÁLDOZÓ ASSZONYKA

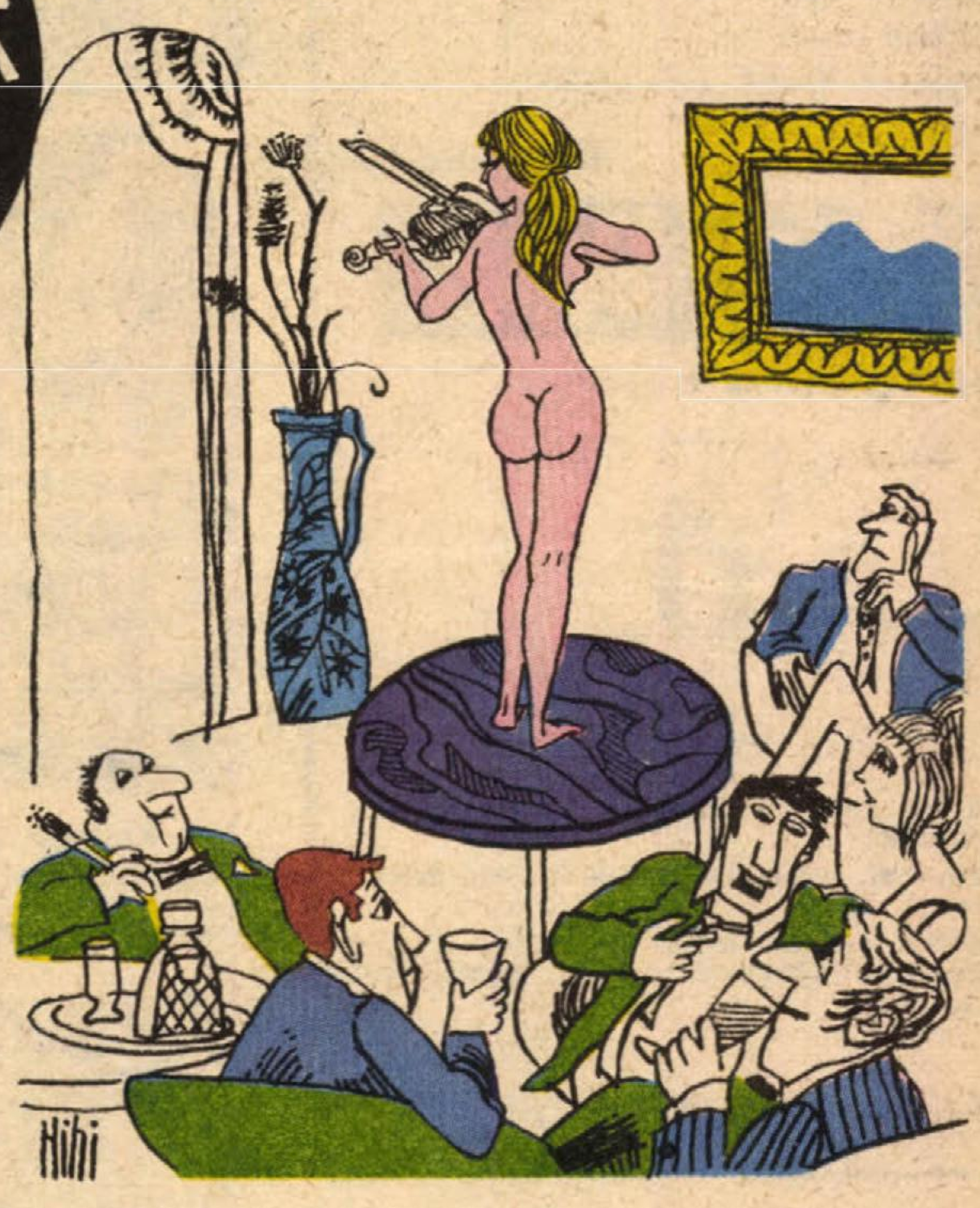
– Tudja, Lajoska, én csak a férjem kedvéért jövök el sielni! . . .

CSALÓDÁS

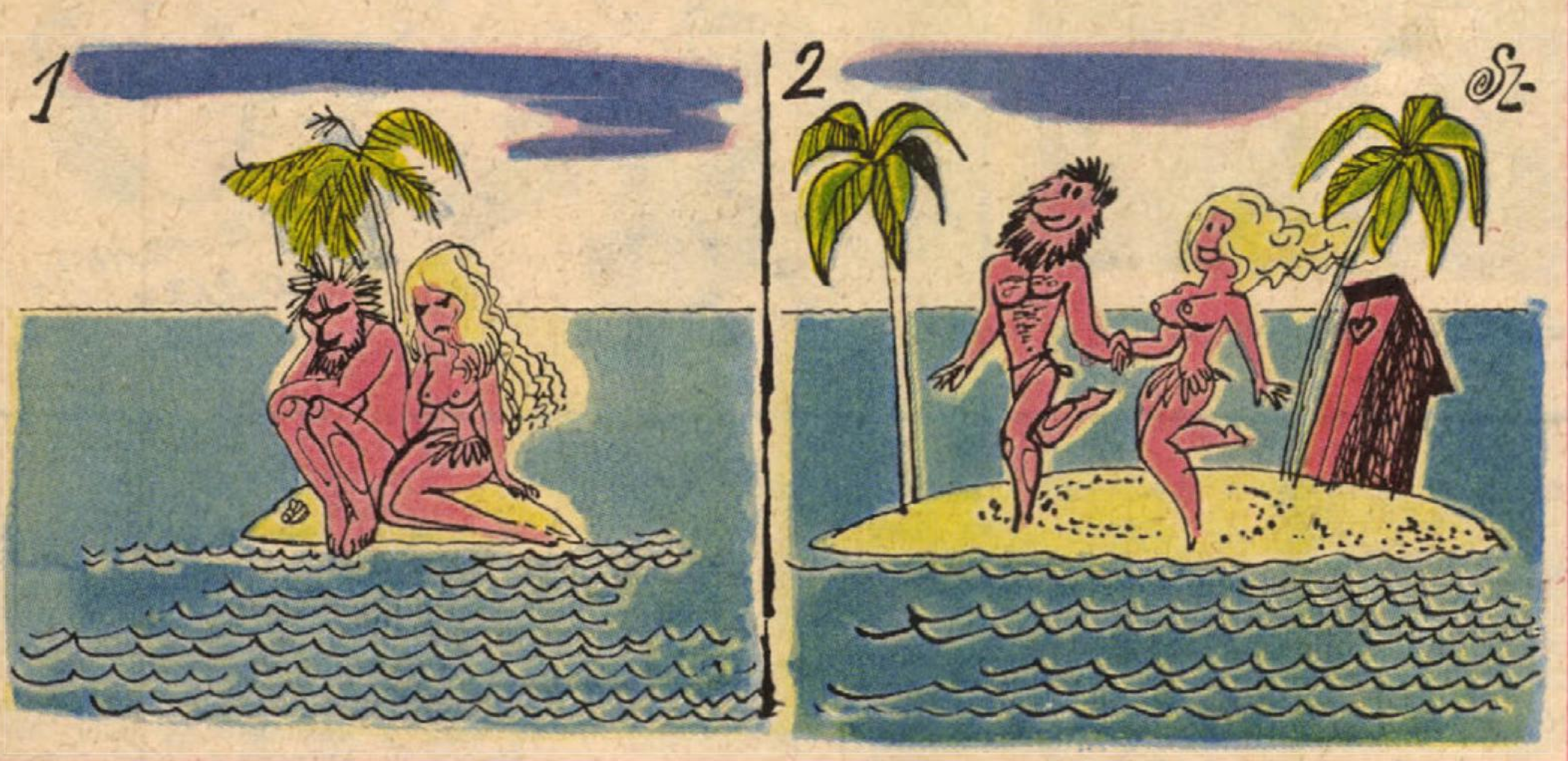
– Most döbbenek rá, téged nem is a lelkivilágom érdekelt . . . !

HAZIBULIN

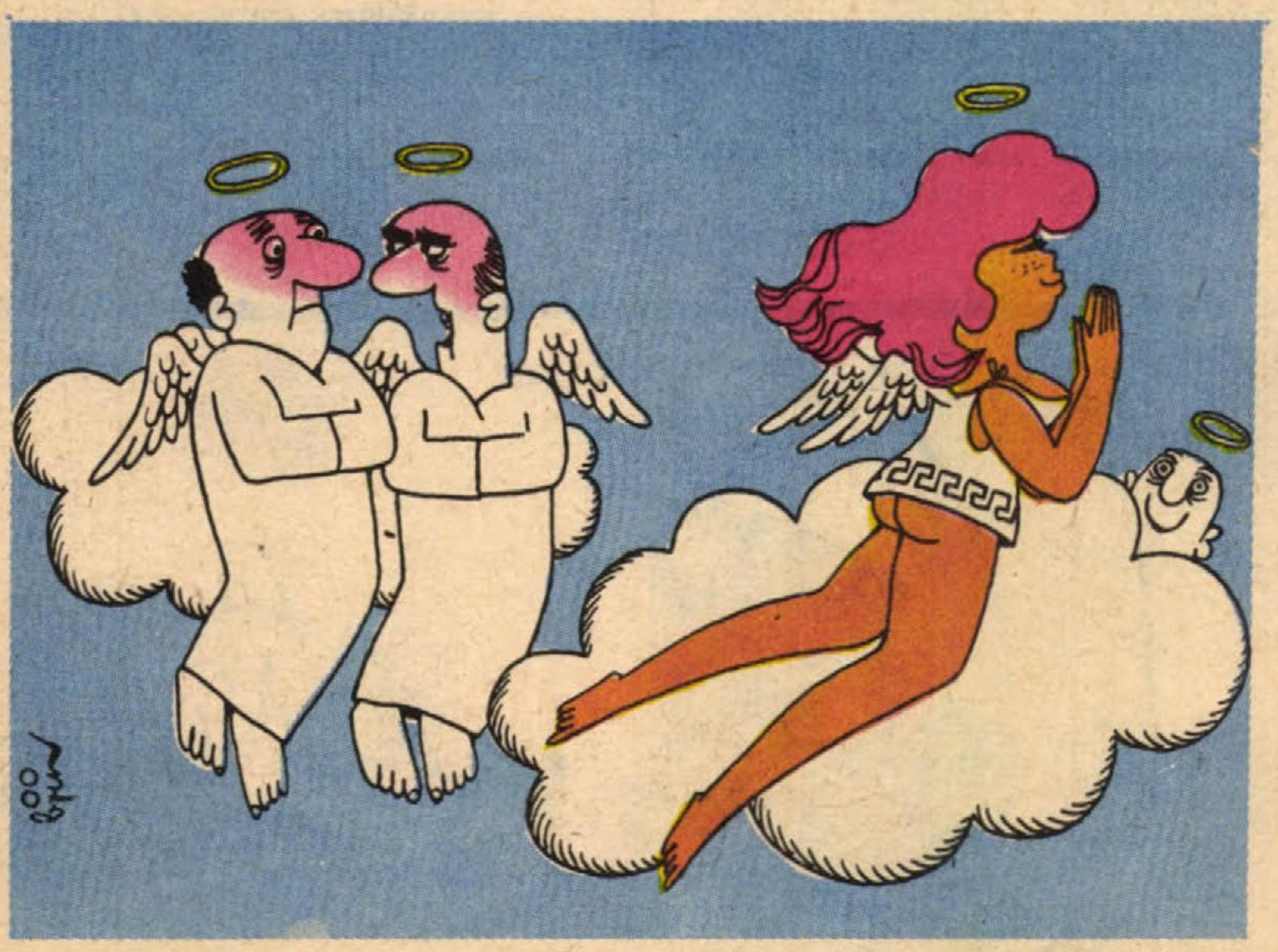

– Nem is tudtam, hogy ilyen jó nálatok a távfűtés . . .

MINŐSÉGI CSERE

A MENNYORSZÁGBAN

– Az az érzésem, hogy a szexhullámot mi sem kerülhetjük el . . .

RAVASZ ALBÉRLŐ

